

SPIS TREŚCI

Budujemy Arkę i zamawiamy potop? – Janusz Sobieszcański.

Posiedzenie Rady KSN NSZZ „S” w dn. 3.06.2017 r.

Posiedzenie Prezydium KSN NSZZ „S” w dn. 20.05.2017 r.

Sprawozdania z działalności KSN w 2016 r.

W sprawie powołania Narodowego Instytutu Badawczego.

Opinia KSN o NIT.

Prace nad nową ustawą o szkolnictwie wyższym.

Komunikat Komisji Organizacji i Finansowania Nauki z dnia 13 maja br.

O pracach sejmowej podkomisji ds. nauki i szkolnictwa wyższego.

Szkolenie członków KZ i Społecznych Inspektorów Pracy.

O pracach Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Opracowania nadesłane.

Wybrane wydarzenia,

Budujemy Arkę i zamawiamy potop?

W tym numerze „Wiadomości KSN” drukujemy obszerną i krytyczną opinię Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” o projekcie ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym.

Krajowa Sekcja Nauki od dawna zwracała uwagę na ważny problem dotyczący instytutów badawczych: występuje rozbieżność pomiędzy stawianymi im głównymi celami i oceną ich działalności. Dobrze więc, że w projekcie ustawy wyraźnie wskazuje się, że tym głównym zadaniem jest przygotowywanie propozycji wdrożeniowych. Rozpędzono się jednak zbyt daleko, praktycznie pozbawiając instytuty możliwości prowadzenia badań naukowych i możliwości rozwoju naukowego kadry badawczej. Trzeba to koniecznie naprawić. Pisząc o możliwości rozwoju naukowego nie mam na myśli przeniesienia do instytutów badawczych dotychczasowego modelu kariery akademickiej, co utrudniałoby realizację głównej misji tych instytutów. Pragnę natomiast zwrócić uwagę na warunki sprzyjające osiągnięciu stopnia doktora, stopień ten jest na świecie uznanym progiem, którego przejście wiedzie do grona doświadczonych badaczy. Dalszy rozwój – to osiągnięcia badawcze.

Obecnie upływ czasu pomiędzy badaniami naukowymi i ich praktycznym zastosowaniem niepomiarowo się skrócił. O ile w wielu obszarach gospodarki będzie postępował spadek zatrudnienia, to w przypadku badań naukowych zapotrzebowanie na pracowników badawczych będzie wzrastało. Tak się przewiduje, lecz tylko w odniesieniu do państw stawiających na rozwój i mających szansę na rozwój.

Co to znaczy: mających szansę na rozwój? Chodzi o to, że dla tej grupy placówek badawczych sens istnienia potwierdza się w sytuacji, gdy ktoś konkretny oczekuje wyników ich pracy. Niezbędni są odbiorcy efektów pracy badawczej. Jeżeli sfera wytwarzania tylko „stacjonuje” w danym państwie, widoki a zainteresowanie miejscowymi pracami badawczymi są mocno ograniczone. Jak jest w Polsce? Jest nienajlepiej, ale akurat teraz podejmowane są starania, by ten stan zmienić. Widać dążenia do odbudowy krajowego przemysłu. Jeżeli nie nastąpią jakieś kataklizmy sytuacja będzie się poprawiać z roku na rok. Będzie się zwiększać szansa na rozwój.

W wielu opracowaniach zagranicznych i krajowych wskazuje się, że udział gospodarki w finansowaniu badań naukowych powinien stanowić nawet 2/3 środków na te badania. Obecne aktywne działania na rzecz rozwoju przemysłu krajowego spowodują, miejmy nadzieję, że z czasem będziemy mieli wiele krajowych przedsiębiorstw zdolnych do samodzielnego zamawiania badań w instytutach badawczych. Obecnie takie zdarzenia są sporadyczne. Konieczne jest przekonanie przedsiębiorstw o praktycznej przydatności korzystania z prac badawczych. Na to trzeba czasu, a w okresie przejściowym także pomocy państwa w formie sponsorowania badań potrzebnych przedsiębiorstwom; wydatkowane środki powinny trafiać do instytutów badawczych.

Wiadomo, że ambitne i zamożne przedsiębiorstwa w rozwijających gospodarczo krajach utrzymują własne komórki, a nawet ośrodki badawcze. W Polsce tylko nieliczne byłoby na to stać. Ale Polskę stać na to, by grupa przedsiębiorstw miała „własny lub własne” instytuty badawcze. Taką możliwość mamy, wszak pod warunkiem, że nowa ustawa o NIT nie doprowadzi do likwidacji większości obecnych instytutów badawczych.

Dobre scalenie jednostek w jeden organizm nie może likwidować korzystnych powiązań i korzystnej sfery działania tych jednostek. Zlekceważenie samodzielnego walorów wypracowanych przez jednostki przyniesie, co najmniej na starcie, zbędne kłopoty i straty. Możliwe są różne modele scalania. Opowiadam się za modelem, w którym władza zarządcza nowego organizmu wspiera samodzielność jednostek. W przypadku NIT oznacza to zachowanie osobowości prawnej jednostek tworzących ten organizm.

Projekt ustawy o NIT obejmuje 35 instytutów. Reszta, może poza wyjątkami obronionymi przez ministrów kilku resortów, jest skazana na utopienie. Środowisko naukowe oczekuje jednak nadal, że nastąpi zreformowanie **całego systemu instytutów badawczych**. Reforma powinna w istniejących warunkach umożliwić wzrost przydatności instytutów badawczych dla gospodarki i ich rozwój.

Janusz Sobieszczański

DZIAŁANIA KRAJOWEJ SEKCJI NAUKI NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Posiedzenie Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Fot: M. Kaczyńska

Komunikat z posiedzenia Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Toruń, 3.06.2017 r.

W dniu 3 czerwca br. Rada KSN NSZZ „Solidarność” obradowała w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Obecnych było 29 członków Rady, 2 członków Komisji Rewizyjnej oraz 4 zaproszonych gości. Obecna była również kierownik biura KSN p. Joanna Kniecicka. Uczestników obrad przywitał przewodniczący Komisji Uczelnianej NSZZ „Solidarność” przy UMK, kol. Stanisław Biniak.

Gościem obrad był JM Rektor UMK prof. dr hab. Andrzej Tretyn. Pan Rektor przedstawił krótko historię UMK, znaczącą pozycję Uniwersytetu w strukturze polskich ośrodków akademickich oraz osiągnięcia związane z pokonywaniem trudności finansowych. Wystąpienie to spotkało się z żywym zainteresowaniem ze strony członków Rady, wyrażonym gradem pytań do Pana Rektora jako zarządzającego z sukcesem wysoko notowanym uniwersytetem, ale także jako wiceprzewodniczącego Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP). Z dyskusji wyniknęło, że w niektórych zagadnieniach dotyczących projektowanej nowej ustawy 2.0 istnieją istotne różnice między stanowiskiem KRASP i Rady KSN NSZZ „Solidarność”.

Przedmiotem obrad części roboczej posiedzenia Rady były następujące problemy:

1. Sprawy finansowe. Skarbnik kol. Bożena Boryczko omówiła korektę preliminarza wpływów i wydatków w roku 2017. Do chwili obecnej brak jest uchwał z Sekcją NiO o przekazaniu środków statutowych – 2% odpisu branżowego. Ta pozycja preliminarza została utrzymana na poziomie 2016 r. Po stronie wydatków korekta dotyczy kosztów związanych z posiedzeniami Rady KSN. Uchwała w sprawie przyjęcia korekty preliminarza została podjęta.
2. Sprawozdania za rok 2016 przewodniczącego Rady Kol. B. Dołęgi oraz sprawozdań przewodniczących poszczególnych Komisji Rady – sprawozdania zostały przesłane członkom Rady w wersji elektronicznej. Wobec braku głosów w dyskusji Rada przyjęła sprawozdania jednomyślnie.
3. Prace nad Ustawą 2.0. Przewodniczący KSN kol. B. Dołęga poinformował o pracach nad przygotowywaną Ustawą 2.0. Podczas posiedzenia Podkomisji stałej ds. nauki i szkolnictwa wyższego Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży w dniu 11 maja br. Podsekretarz Stanu w MNiSzW Aleksander Bobko zapowiedział przeniesienie do nowej ustawy dotychczasowych zapisów odnośnie „przywilejów” pracowniczych (Komunikat z posiedzenia Podkomisji z dnia 11 maja 2017 r.). Przewodniczący poinformował, że także KSN NSZZ „Solidarność” zwróciła się do MNiSzW o dane dotyczące wysokości dotacji dydaktycznej z podziałem na uczelnie, w tym o wielkość poszczególnych składowych algorytmu (Si, Ki, Bi, Ui). Niestety wielkości tych składowych nie otrzymaliśmy.

W dyskusji głos zabrali: T. Kulik, W. Pillich, M. Sapor, M. Kisilowski, J. Bancewicz, T. Lisik, A. Białowolska-Tejchman, A. Bartczak, K. A. Siciński, E. Żurawska, B. Dołęga.

Następnie Przewodniczący zarekomendował Radzie przyjęcie dwóch stanowisk (w sprawie polityki dotyczącej szkolnictwa wyższego w zawiązku z projektem Ustawa 2.0 i w sprawie w sprawie działań organizacji zakładowych związanych z analizą i funkcjonowaniem algorytmu podziału dotacji podstawowej dla uczelni publicznych w 2017r.) oraz uchwały w sprawie wystąpienia KSN do MNiSzW z wnioskiem, w trybie dostępu do informacji publicznej, o dane niezbędne do analizy funkcjonowania algorytmu podziału dotacji dydaktycznej podstawowej dla uczelni publicznych w 2017 r.

Rada przyjęła stanowiska oraz uchwałę (w załączeniu).

W trakcie dyskusji poruszany był także wniosek Komisji Organizacji i Finansowania Nauki i Szkolnictwa Wyższego o zorganizowanie NWZD we wrześniu-październiku 2017r. Ostatecznie Rada zdecydowała o zorganizowaniu posiedzenia Rady KSN poszerzonej o Przewodniczących Komisji Zakładowych wchodzących w skład KSN.

4. Projekt ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym (NIT) – krytycznie oceniono zaproponowane zapisy dotyczące przekształceń strukturalnych oraz finansowania jednostek mających tworzyć NIT. Przypomnieć należy, że w projekcie ustawy o NIT brak jest: zasadniczych zapisów dotyczących spraw pracowniczych (miedzy innymi nie przewiduje się stanowisk naukowych), form partycypacji pracowniczej, jasnej ścieżki kariery zawodowej. W dyskusji głos zabrali: K. A. Siciński, H. Jarząbek, M. Kisilowski, B. Dołęga.
5. Rada powołała Zespół ds. opracowania Regulaminu KSN NSZZ „S” w składzie: Przew. K. Andrzejewska, członkowie: B. Zięba, L. Stępka.

Po zakończeniu obrad uczestnicy posiedzenia zwiedzili sanktuarium pod wezwaniem NMP – Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i Św. Jana Pawła II, a następnie odbyli spacer zabytkowymi uliczkami starego miasta. Dodatkowo wieczorem, była okazja podziwiania wspaniałej nocnej panoramy wiślanej Torunia.

Organizatorem spotkania Rady KSN była Komisja Uczelniana UMK. Za wspaniałe zorganizowanie tego spotkania wszyscy uczestnicy składają serdeczne podziękowania.

Spisali: M. Sapor, M. Sawicki, B. Dołęga, W. Pillich.

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

przyjęła trzy uchwały i dwa stanowiska.

Przyjęto następujące uchwały:

Uchwała nr 34 w sprawie przyjęcia budżetu na rok 2017,
Uchwała nr 35 w sprawie przyjęcia sprawozdań Przewodniczącego KSN i Przewodniczących Komisji Rady za rok 2016,

Uchwała nr 36 w sprawie wystąpienia do MNiSzW o dane związane z analizą i funkcjonowaniem algorytmu podziału dotacji podstawowej dla uczelni publicznych w roku y

Obrady Rady. Fot.: M. Kaczyńska

Stanowisko nr 8 Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie polityki dotyczącej szkolnictwa wyższego w zawiązku z projektem Ustawa 2.0

Toruń, dnia 3 czerwca 2017 r.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” przyjmuje do wiadomości deklarację Pana Premiera Jarosława Gowina złożoną podczas Konferencji NKN w Łodzi zapowiadającą równoległe wprowadzanie zmian legislacyjnych określanych mianem Ustawa 2.0 z wprowadzeniem istotnego i długofalowego zwiększenia finansowania budżetowego obszarów nauki i szkolnictwa wyższego oraz uważa ją za wiążącą i zbieżną ze stanowiskiem KSN NSZZ „Solidarność”.

Deklaracja ta jest tym bardziej ważna, gdyż:

- wprowadzane zmiany legislacyjne powinny być akceptowane przez jak największą część środowiska nauki i szkolnictwa wyższego, bo jedynie taki stan rzeczy gwarantuje uzyskanie sukcesu wprowadzanej reformy. Wymaga to rzeczywistego dialogu i poprawnego procesu konsultacji ostatecznych projektów tworzonego prawa z włączeniem ciał kolegialnych poszczególnych podmiotów nauki i szkolnictwa wyższego, a także pełnym uwzględnieniem przedstawicieli strony pracowniczej w postaci reprezentatywnych związków zawodowych;
- doświadczenie wszystkich krajów wysokorozwiniętych jednoznacznie potwierdza, że wzrost finansowania budżetowego nauki i szkolnictwa wyższego jest nie tylko kosztem, ale przede wszystkim bardzo dobrą inwestycją w rozwój gospodarczy i intelektualny kraju;
- obecne niedofinansowanie, szczególnie obszaru nauki (tylko 0,29% PKB po odjęciu funduszy europejskich, tzw. strukturalnych), już w chwili obecnej skutkuje bardzo dużymi napięciami pomiędzy poszczególnymi jednostkami. Wprowadzony nowy algorytm podziału dotacji podstawowej, a więc środków

przeznaczonych na finansowanie kształcenia jest tego dobitnym przykładem – już realizując uzupełnianie niewystarczających środków z działu „nauka” wprowadza nieuzasadniony i nie do końca oczekiwany podział uczelni. Chcąc zapobiec dalszym niechcianym skutkom, musi nastąpić postulowane istotne i długofalowe zwiększenie finansowania budżetowego. KSN NSZZ „Solidarność” proponuje, aby rozpocząć od znaczącego wzrostu poziomu finansowania badań naukowych – co najmniej o 0,1% PKB rocznie przez 5 lat, by doprowadzić do minimalnych 0,8% PKB nakładów budżetowych w roku 2022. Przy równoległych działaniach, drugie tyle środków może pochodzić ze źródeł pozabudżetowych. Oznacza to konieczność, już dla budżetu państwa na rok 2018, corocznego wzrostu nakładów na badania o przynajmniej 2 mld zł. Polska ma wtedy szanse osiągnąć ok. 0,5% PKB nakładów budżetowych na badania naukowe w krytycznym roku 2020.

W nawiązaniu do toczącej się dyskusji prowadzonej w ramach prac nad przygotowywaną Ustawą 2.0 oczekujemy, że ministerstwo dotrzyma zapewnienia złożonego przez Pana Premiera w dniu 19 października 2016 roku na posiedzeniu plenarnym Rady Dialogu Społecznego dotyczącego utrzymania co najmniej obecnej liczby uczelni publicznych. KSN NSZZ „Solidarność” uważa za wiążącą deklarację złożoną podczas konferencji NKN w Łodzi o zachowaniu nieodpłatności studiów stacjonarnych prowadzonych na uczelniach publicznych. Nie widzimy również w żadnej formie możliwości finansowania kształcenia w uczelniach prywatnych z budżetu państwa.

Zgodnie z deklarowaną przez Rząd RP zasadą zrównoważonego rozwoju kraju –w przeciwieństwie do poprzednio prowadzonej jego centralizacji – oczekujemy rozeznania regionalnych potrzeb w zakresie szkolnictwa wyższego. Polityki edukacyjnej Państwa nie można pozostawiać grze rynkowej, gdyż edukacja nie jest towarem. KSN NSZZ „Solidarność” oczekuje rzetelnego wywiązywania się Rządu RP z deklaracji przedwyborczych partii Prawo i Sprawiedliwość. Nie znajdują uzasadnienia odstępstwa od tych deklaracji, tłumaczone koalicyjnym charakterem tego rządu.

Szkolnictwo wyższe i nauka nie może być enklawą, z której będą wyłączone uprawnienia reprezentatywnych związków zawodowych do uzgadniania spraw płacowych pracowników oraz innych praw i obowiązków pracowniczych. Istnienie w tym sektorze organów kolegialnych nie zmienia ustawowych praw związków zawodowych.

Zdaniem KSN NSZZ „Solidarność”, zapisy Ustawy 2.0 muszą respektować status pracownika nauki wyrażony m.in. Rekomendacją Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych, do wdrożenia której zobowiązała się większość krajowych uczelni i jednostek naukowych, a niektóre z nich na tej podstawie uzyskały logo HR Excellence in Research.

Sekretarz Rady Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
(-) Marek Sawicki

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
(-) Bogusław Dołęga

Stanowisko nr 9
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie działań organizacji zakładowych związanych
z analizą i funkcjonowaniem algorytmu podziału dotacji podstawowej
dla uczelni publicznych w roku 2017

Toruń, dnia 3 czerwca 2017 r.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” zwraca się do Komisji Zakładowych z prośbą o pomoc w zebraniu danych umożliwiających dokonanie analizy obowiązującego sposobu rozdziału środków finansowych z budżetu państwa, tzw. dotacji podstawowej. Na naszą prośbę MNiSzW udostępniło dane dotyczące kwot dotacji podstawowej przyznanych uczelniom w 2016r. oraz w 2017r. a także procentową zmianę dotacji podstawowej w 2017 r. w porównaniu do 2016r. Niestety MNiSzW nie udostępniło zestawienia z rozbiem na poszczególne uczelnie:

- a) wartości wyznaczonych kwot dotacji Dui przed zastosowaniem ograniczeń +/-5%,
- b) wartości składników studencko-doktoranckich Si,
- c) wartości składników kadrowych Ki,
- d) wartości składników badawczych Bi,
- e) wartości składników umiędzynarodowienia Ui.

Dane te umożliwiłyby nam na dokonanie analizy na poziomie systemu, jak i w odniesieniu do danej podgrupy uczelni. Dostęp do informacji jest według nas niezbędnym warunkiem transparentności działań władzy publicznej i będziemy podejmować wszelkie możliwe środki, by go zrealizować.

Obowiązujący od 2017 r. algorytm budzi wiele kontrowersji, gdyż nie tylko, że został wprowadzony po zakończeniu rekrutacji, bez żądanego przez nas *vacatio legis*, ale również z odrzuceniem wielu naszych propozycji zmian szczegółowych. Ponadto obecny algorytm praktycznie przestał uwzględniać utrzymanie infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia. Rolę tę spełniały różne wskaźniki kosztowności studiów, które podczas ostatniej zmiany zostały spłaszczone w celu wprowadzenia rekompensaty kierunkom, na których nastąpił największy ubytek studiujących.

Zdaniem KSN NSZZ „Solidarność” zmiany dotacji dydaktycznej podstawowej dla danej uczelni, według nowego algorytmu, przyczyniły się do pogłębienia polaryzacji uczelni w Polsce względem środków na działalność dydaktyczną. Chcąc prowadzić dalszą dyskusję opartą o rzeczywiste dane uważamy, że niezbędny jest dostęp do danych, które posiada ministerstwo:

- wartości **czterech składników (Si, Ki, Bi, Ui) finansowania dla danej uczelni, a także o ewentualne wielkości obciążonych środków 5% ograniczeniami w przypadku ich zastosowania.**
- oraz dane danej uczelni na koniec 2016 roku:
- liczby studentów z rozbiciem na formę i stopień studiowania
- liczby nauczycieli akademickich z rozbiciem uwzględniającym podstawowe i nie podstawowe miejsce pracy, posiadane stopnie i tytuły oraz osób wykazywanych we wskaźniku *LZprof*.

KSN NSZZ „Solidarność” zwraca się do Komisji Zakładowych o pozyskanie od władz swoich uczelni tych informacji. Jeśli dana uczelnia ich nie posiada, może wystąpić do ministerstwa o ich udostępnienie. Powyższe dane prosimy przesłać do 31 sierpnia br. do biura KSN.

Sekretarz Rady Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
(-) Marek Sawicki

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
(-) Bogusław Dołęga

Stanowisko nr 10
Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
w sprawie zagadnień regulacji nowych przepisów o szkolnictwie wyższym
przygotowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
Informacje z dnia 15 maja 2017 roku przekazana elektronicznie przez Panią Ewę Trojanowską.

Toruń, dnia 3 czerwca 2017 r.

Rada Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” po zapoznaniu się z materiałem przesłanym przez Panią Ewę Trojanowską przedkłada następujące stanowisko:

Zakresem regulacji ustawowej (Prawo o szkolnictwie wyższym) powinny być w równej mierze uregulowane stosunki pracy nauczycieli akademickich i pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.

W związku z powyższym domagamy się uregulowania spraw dotyczących pracowników, w którym powinny znaleźć się przepisy, kształtujące między innymi następujące kwestie:

- grup nauczycieli akademickich z podziałem na pracowników naukowo dydaktycznych, naukowych i pracowników dydaktycznych oraz na jakim stanowisku może być zatrudniony,
- jakie są grupy pracowników niebędących nauczycielami akademickimi i na jakich stanowiskach są zatrudniani, określi stosowne rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
- stosunek pracy ze wszystkimi nauczycielami akademickimi nawiązuje się na podstawie mianowania lub umowy o pracę – na czas nieokreślony, a umowa na czas określony dopuszczalna jest w przypadku pierwszego zatrudnienia oraz realizacji projektów badawczych przez pracowników naukowych zatrudnionych do ich realizacji.
- pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi będą zatrudnieni na podstawie umowy o pracę ,
- rozwiązanie i uzasadnienie rozwiązania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi bez względu na tryb nawiązania stosunku pracy powinna regulować ustawa,
- czas pracy nauczyciela akademickiego jest określony zakresem jego obowiązków dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych. Wymiar pensum dydaktycznego powinna jak dotychczas określać ustawa,
- czas pracy pracowników niebędących nauczycielami akademickimi wynosi nie więcej niż 40 godzin tygodniowo,
- zasady określania środków na wynagrodzenia ze stosunku pracy z podziałem na grupy stanowisk,
- określenie wynagrodzeń i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej w drodze rozporządzenia, ustalając wysokość minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego w odniesieniu do poszczególnych stanowisk oraz wysokość i warunki przyznawania innych składników wynagrodzenia, tak aby wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w uczelni publicznej, w poszczególnych grupach stanowisk pracowników nie była niższa:
 - a) w grupie stanowisk profesorów - od 300%,

- b) w grupie stanowisk docentów, adiunktów i starszych wykładowców, starszych kustosz dyplomowanych, starszych dokumentalistów dyplomowanych, kustoszy dyplomowanych i dokumentalistów dyplomowanych, a także adiunktów bibliotecznych i adiunktów dokumentacji i informacji naukowej - od 200 %,
- c) w grupie stanowisk asystentów, wykładowców, lektorów, instruktorów, asystentów
- d) bibliotecznych, asystentów dokumentacji i informacji naukowej – od 125%, w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi - od 125% prognozowanej miesięcznej kwoty wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej określonej corocznie w ustawie budżetowej - począwszy od 1 stycznia roku kalendarzowego po wprowadzeniu ustawy - szczegóły w stosownym rozporządzeniu,
- utrzymanie prawa do nagród jubileuszowych według zasad obowiązującej ustawy,
- utrzymanie prawa do otrzymania dodatkowego wynagrodzenia rocznego - tzw. trzynastki,
- utrzymanie prawa dla pracowników uczelni publicznych utworzenia odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych według zasad ujętych w obowiązującej ustawie dla emerytów również,
- utrzymanie wymiaru urlopu wypoczynkowego dla nauczycieli akademickich w obecnym wymiarze,
- utrzymanie urlopu dla poratowania zdrowia przy obniżonym okresie zatrudnienia w uczelni,
- utrzymanie urlopu naukowego płatnego i bezpłatnego,
- utrzymanie prawa do odprawy emerytalnej dla pracowników uczelni według obowiązujących zasad,
- utrzymanie przepisów dotyczących ocen okresowych nauczycieli akademickich wg. przepisów obowiązujących.

Ponadto

- oczekujemy , że zostaną dostosowane tak przepisy prawa aby w uczelni publicznych mógł być zawarty Ponadzakładowy Układ Zbiorowy pracy,
- oraz, że zasady podwyżek wynagrodzeń w uczelniach publicznych będą w uzgodnieniu z działającymi związkami zawodowymi.

Sekretarz Rady Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
(-) Marek Sawicki

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”
(-) Bogusław Dołęga

***** *** *****

Posiedzenie Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Warszawa, 20.05.2017 r.

Porządek obrad

1. Otwarcie posiedzenia.	7. Ustawa 2.0 – działania i stanowisko KSN.
2. Przyjęcie porządku obrad.	8. Działania w obszarze IB (ustawa o NIT, itd.).
3. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Prezydium.	9. Finansowanie szkół wyższych.
4. Sprawy finansowe.	10. Komunikaty – dyskusja.
5. Przygotowanie sprawozdań za rok 2016.	11. Sprawy różne.
6. Przygotowania i tematyka posiedzenia Rady KSN	12. Wolne wnioski.
03.06.2017 r.	13, Zakończenie obrad.

Komunikat z posiedzenia Prezydium Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Warszawa, 20.05.2017 r.

W posiedzeniu Prezydium wzięło udział 11 członków prezydium oraz członek Komisji Rewizyjnej kol. Andrzej Kossuth. Prezydium obradowało nad następującymi problemami:

1. Sprawy finansowe.

Skarbnik KSN kol. B. Boryczko przedstawiła propozycje zmian w preliminarzu przedstawionym w marcu br. zarówno po stronie wpływów jak i wydatków. Wynikają one z napływających informacji o wpływach oraz analizy wydatków w pierwszych czterech miesiącach roku. Prezydium, przez aklamację, zaakceptowało te zmiany.

Prezydium podjęło również decyzję o zaproponowaniu przeznaczenia pewnej kwoty na zakup książek do biblioteki i archiwum KSN.

2. Przygotowanie sprawozdań za rok 2016.

Ustalono, że tak jak w ubiegłym roku sprawozdania przewodniczącego KSN oraz Przewodniczących Komisji Rady zostaną wcześniej rozesłane do członków Rady, a na samym posiedzeniu odbędzie się nad nimi dyskusja, po czym będzie poddana pod głosowanie propozycja ich przyjęcia.

3. Przygotowania i tematyka posiedzenia Rady KSN 03.06.2017.

Sekretarz kol. Marek Sawicki przedstawił informację o stanie przygotowań do Rady. Opracowywany jest komunikat nr 2. Rada poświęcona będzie głównie sprawom związanym z Ustawą 2.0 (działania i stanowisko KSN), działaniami w obszarze IB (ustawa o NIT, itd.). Będą też punkty poświęcone sprawom organizacyjnym Sekcji.

4. Przewodniczący kol. Bogusław Dołęga przedstawił informację na temat odbytych spotkań i działań podjętych w sprawie projektu ustawy 2.0 oraz w sprawach dotyczących Instytutów Badawczych.

Najważniejsze dokumenty i sprawozdanie umieszczone są na stronie internetowej KSN.

5. Dużą część posiedzenia Prezydium poświęciło dyskusji nad dokumentem przygotowanym na posiedzeniu Komisji ds. Organizacji i Finansowania Nauki i Szkolnictwa Wyższego Rady KSN, które odbyło się w dniu 13 maja br. Komisja przygotowała propozycje dotyczące dalszych działań związanych z projektami ustaw dotyczących szkolnictwa wyższego i instytutów badawczych. W dyskusji nad poszczególnymi punktami przedłożenia stwierdzono, że wpisują się one w dotychczasowe działania KSN i wzmacniają stanowiska prezentowane przez przedstawicieli Sekcji na różnych forach.

6. Przewodniczący kol. B. Dołęga przedstawił analizę skutków działania nowego algorytmu podziału dotacji dla szkół wyższych. Niestety Ministerstwo nie przekazało danych o które wystąpiła KSN (dotyczących wielkości dotacji dla poszczególnych uczelni w 2016r oraz w 2017r z podziałem na elementy składowe algorytmu oraz o wysokości rezerwy (także o zasadach jej podziału), która ma ograniczać wzrost lub spadek dotacji dla danej uczelni maximum o 5% w stosunku do 2016r.) dlatego skorzystano z innych źródeł. Opracowanie wyraźnie wskazuje na niekorzystne trendy, które wystąpią w finansowaniu wielu uczelni pod działaniem tego algorytmu.

7. Dyskutowano nad propozycją Komisji ds. Organizacji i Finansowania Nauki i Szkolnictwa Wyższego Rady KSN (z 13.05.2017) dotyczącą zwołania Nadzwyczajnego WZD KSN w październiku 2017 w związku z projektem Ustawy 2.0. Prezydium oceniło, że lepsze efekty może przynieść otwarte dla delegatów spotkanie Przewodniczących Organizacji Zakładowych zrzeszonych w KSN.

Opracowanie: M. Sawicki, B. Dołęga

Załącznik do p. 6

KOMUNIKATY

Najważniejsze wydarzenia i działania podejmowane w okresie od ostatniego Posiedzenia Rady KSN NSZZ „Solidarność”, które odbyło się w dniu 10 grudnia 2016 roku w Warszawie:

1.) Spotkanie w dniu 14 grudnia z min. Bobko

- Sprawy IB – informacja ministra o zmianie decyzji – premier Gowin z żalem nie będzie blokować zmian proponowanych przez posłów w ostatniej noweli. Wręczono pismo w sprawie prośby o zorganizowanie spotkania przedstawicieli KSN w MNiSzW poświęconego sprawom IB;
- Sprawa podpisanego już rozporządzenia dotyczącego algorytmu podziału dotacji dla szkół wyższych – postanowiono przesunąć dalsze rozmowy do przełomu luty/marzec gdy będą znane rzeczywiste skutki wprowadzenia nowych zasad podziału,
- Sprawa nowej ustawy PSW – minister przekazał harmonogram konferencji organizowanych w ramach NKN i zobowiązał się do przekazania organizatorom prośby o uwzględnienie instytucjonalne strony społecznej w zaproszeniach (właśnie odebrano oficjalne zaproszenie na konferencję Katowicką).

2.) Posiedzenie sejmowej komisji ds. szkolnictwa wyższego (15 grudnia 2017) poświęconego wprowadzeniu algorytmu. KSN reprezentował przew. Prezentacje działań nad algorytmem przedstawiła Pani min. Czerwińska oraz dyrektorzy departamentów finansów ministerstwa. Ogólne stwierdzenia – kierunek słuszny, jednak co do wykonania zdania były podzielone od pełnych zachwyty słów posła prof. Zębali do groźby strajku wypowiedzianego przez przew. KZ „S” w ZUT w Szczecinie. Przew. KSNU apelował o udział Pani Minister w spotkaniu ZZ w ministerstwie zapowiedzianym na przełom lutego/czerwca oraz podkreślał trudną sytuację wielu politechnik i wyższych szkół monotematycznych (np. ekonomicznych).

3.) W dniach 05-08 grudnia w Belgradzie miał miejsce Kongres ETUCE na którym były wybierane władze ETUCE. Kandydat „S” nie uzyskał poparcia (D. Obidniak z ZNP wygrała w stosunku 1:10) co należy tłumaczyć ewidentnym lobbieniem ZNP, które poprzez zewnętrzne agendy związkowe chce budować grupy nacisku w kraju. Miedzy innymi przyjęto rezolucję przygotowaną przez ZNP dotyczącą Edukowania do Demokracji. Najciekawsze jest to, że przecież demokracja w wydaniu EI czy ETUCE jest ściśle zależna od finansowego wkładu danej organizacji wchodzącej w skład EI, czy ETUCE, nie mówiąc o tajności wyborów - nawet karty do głosowań są podpisane, aby można było wiedzieć (nie jest to wiedza publiczna) kto jak głosował.

SPRAWOZDANIA Z DZIAŁALNOŚCI KSN W 2016 r.

O działalności Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” i jej organów za rok 2016

Zgodnie z § 4 pkt 7 Regulaminu Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” Prezydium Rady przedstawia następujący projekt sprawozdania z działalności Rady i jej organów za rok 2016.

W roku 2016 odbyły się trzy posiedzenia Rady KSN (lista obecności członków Rady stanowi załącznik nr 1) oraz pięć posiedzeń Prezydium Rady KSN (lista obecności członków Prezydium stanowi zał. nr 2). W Poznaniu w dniach 23–25 września odbyło się Walne Zebranie Delegatów przypadające na połowę kadencji.

Działania powiązane z prowadzeniem polityki finansowej KSN opisuje zał. nr 3.

W ramach prac bieżących podejmowane były następujące tematy:

1) sprawy dotyczące praw związków zawodowych działających w obszarze nauki i szkolnictwa wyższego:

- walka o przywrócenie zapisów umożliwiających zawieranie PUZP:
 - czynności w ramach ustawy deregulacyjnej (spotkanie z min. A. Bobko, spotkanie z min. E. Rafalską, posiedzenie komisji sejmowej, list do premier B. Szydło)
 - list do Prezydenta RP,
 - wystąpienia podczas plenarnego posiedzenia RDS.
- uprawnienia związków zawodowych w ramach zmiany ustawy o związkach zawodowych (zmiany zapisu art. 27 w ustawie o związkach zawodowych):
 - wspólne działania z ZNP (spotkanie z min. Rafalską, list do Pani Premier),
 - współdziałanie z KK.

2) finansowanie Nauki i Szkolnictwa Wyższego

- wprowadzenie postulowanego ładu płacowego w całym obszarze nauki i szkolnictwa wyższego (rozmowy z MNiSzW, wystąpienia na forum Komisji Sejmowych, opinie, stanowiska i uwagi),
- budżet – wzrost środków na naukę – współdziałanie z KK, działania oddolne KZ UW, UŚ, uczelni Krakowa,
- zmiany algorytmu – rozmowy w ministerstwie, komisjach sejmowych, opinie.

3) sprawy Instytutów Badawczych:

- dwie poselskie zmiany ustawy o IB (współdziałanie z RGIB, list do Pani Premier skutkujący ograniczeniem zmian w pierwszej nowelizacji),
- spotkanie z min. P. Dardzińskim,

4) Ustawa 2.0

- rozmowy w MNiSzW – np. na temat braku regulowania spraw pracowniczych,
- konferencje zespołu prof. H. Izdebskiego,

5) Krajowa Sekcja Nauki w strukturze związku i działalność z nią związana:

- współpraca z KK – Komisja Krajowa oraz krajowe struktury branżowe popierają nasze postulaty skierowane do podmiotów zewnętrznych (np. budżet nauki, ustawa o z.z.),
- propozycje zmian w Statucie, aktach prawa wewnątrzwiązkowego oraz oddziaływania poprzez naszych ekspertów.

6) przygotowanie i przeprowadzenie WZD KSN,

7) akcje medialne: wywiady w „Gazecie Prawnej”, „Tygodniku Solidarność”, informacje na stronie KSN, „Wiadomości KSN”, kontakt poprzez korespondencję mail’ową.

8) opiniowanie m. in.:

- projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw,
- projektu rozporządzenia MNiSzW w sprawie kryteriów i trybu przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym,
- projektu założeń budżetu państwa na 2017 r.,
- projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2017,
- projektu ustawy budżetowej na rok 2017,
- projektu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie połączenia Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach oraz Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Sandomierzu,
- projektu ustawy o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz niektórych innych ustaw,
- projektu Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie „przyznawania oraz rozliczania pomocy publicznej lub pomocy de minimis na realizację inwestycji służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych”,
- projektu rozporządzenia w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej,

9) STANOWISKA KSN W SPRAWIE PROJEKTÓW USTAW O ZMIANIE USTAWY O INSTYTUTACH BADAWCZYCH.

10) Współpraca z Komisją Rewizyjną w sprawach prowadzonych kontroli oraz jej problemów i działań bieżących. Działania podejmowane w ramach poszczególnych komisji Rady są opisane w załącznikach.

Wnioski końcowe:

Należy złożyć szczególne podziękowania osobom odpowiedzialnym za:

- 1) prowadzenie finansów KSN,
- 2) działalność i reprezentowanie KSN na zewnątrz Związku oraz wobec innych jednostek organizacyjnych Związku,
- 3) opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących sfery nauki i szkolnictwa wyższego,
- 4) podejmowanie działań na rzecz poprawy warunków zatrudnienia oraz pracy i uprawnień pracowniczych,
- 5) podejmowanie działań interwencyjnych,
- 6) organizację szkoleń,
- 7) promocję działalności Sekcji na zewnątrz,
- 8) utrzymanie kontaktów z międzynarodowymi organizacjami związkowymi.

Sporządził: Przewodniczący KSN Bogusław Dołęga

Sprawozdanie Komisji ds. Organizacji i Finansowania Nauki i Szkolnictwa Wyższego za 2016 rok

Komisja liczy 13 osób. Jej skład osobowy w porządku alfabetycznym jest następujący:

1. Andrzej Bartczak	8. Wojciech Pillich
2. Bożena Boryczko	9. Maria Sapor
3. Marek Gutowski – wiceprzewodniczący	10. Kazimierz A. Siciński – obserwator
4. Tadeusz Kulik – przewodniczący	11. Julian Srebrny
5. Marek Kisilowski	12. Dominik Szczukocki
6. Edward Malec	13. Beata Zięba
7. Wojciech Pillich	14. Agnieszka Ziomek – sekretarz

Podstawowymi formami komunikacji pomiędzy członkami Komisji są poczta elektroniczna i telefon. Bezpośrednie rozmowy w niepełnym składzie odbywają się również przy okazji posiedzeń Prezydium i Rady KSN.

W roku 2016 nie organizowano posiedzeń plenarnych Komisji.

Praca Komisji w roku 2016 koncentrowała się głównie na działaniach bieżących polegających na aktywnym uczestnictwie w spotkaniach różnych gremiów działających w obszarze zainteresowań Komisji. Do najważniejszych z nich można zaliczyć:

1. udział Przewodniczącego i członków Komisji w posiedzeniach Sejmowych Podkomisji i Komisji ds. Edukacji, Nauki i Młodzieży,
2. udział Przewodniczącego i członków Komisji w spotkaniach z Ministrem i wiceministrami Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
3. uczestnictwo Przewodniczącego Komisji w dwóch plenarnych posiedzeniach KRASP w Warszawie (3-4 czerwca i 18 listopada 2016),
4. uczestnictwo Przewodniczącego i członków Komisji w konferencjach z cyklu Ustawa 2.0 - Założenia Systemu Szkolnictwa Wyższego. Sprawozdanie z konferencji „KSZTAŁCENIE NA POZIOMIE KWALIFIKACJI OD 6 DO 8 POLSKIEJ RAMY KWALIFIKACJI, W TYM FINANSOWANIE KSZTAŁCENIA”, która odbyła się 14 grudnia 2016 r. w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie, stanowi załącznik do niniejszego sprawozdania.

Warszawa, dn. 18.05.2017 r.

Sprawozdanie opracował: Tadeusz Kulik – przewodniczący Komisji

Informacja o działalności Komisji ds. Płac Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” za rok 2016

Przewodnicząca Komisji była współorganizatorem spotkania, które odbyło się w kwietniu 2016 roku w Kołobrzegu. Komisja ds. Płac razem z Komisją ds. Warunków Pracy i Spraw Socjalnych spotkały się tam z przedstawicielami Komisji Zakładowych NSZZ „Solidarność”. Zostały przedstawione i omówione następujące sprawy:

- 1) PLAN RZECZOWO-FINANSOWY – OMÓWIENIE W ZAKRESIE SPRAW WYNAGRODZEŃ, ODPISU NA ZAKŁADOWY FUNDUSZ ŚWIADCZEŃ SOCJALNYCH;
- 2) PODWYŻKI WYNAGRODZEŃ w 2015 r.;
- 3) ZAKŁADOWY FUNDUSZ ŚWIADCZEŃ SOCJALNYCH (zasady tworzenia funduszu, co to jest działalność socjalna, jak art. 8 ustawy o ZFŚS zapisać w regulaminie, podatek od świadczeń ZFŚS, jak uniknąć składki ZUS od świadczeń z ZFŚS, postępowanie przed sądem;
- 4) Urlop dla poratowania zdrowia, świadczenie rehabilitacyjne;
- 5) SPOŁECZNA INSPEKCJA PRACY w uczelniach, w PAN i w jednostkach badawczych:
 - a) Plan pracy SIP i jego realizacja – zwyczaj czy ustawowy obowiązek?
 - b) Najczęstsze obszary nadzoru i kontroli nad warunkami pracy w szkolnictwie wyższym – zadania SIP.

c) Współpraca SIP ze służbą BHP – udział w pracach zespołów powypadkowych, przegląd stanowisk, ocena ryzyka zawodowego,

d) Nowe zagrożenia psychospołeczne w szkolnictwie wyższym – zadania SIP w prewencji czynników stresogennych.

Do każdego szkolenia zostały przygotowane niezbędne materiały w formie obowiązujących przepisów.

Ponadto przewodnicząca komisji przygotowała do wysyłki do Delegatów na WZD i Komisji Zakładowych ujednolicone obowiązujące ustawy oraz przepisy wykonawcze.

Przewodnicząca współpracowała z Komisją ds. interwencji.

Poznań, dnia 26 maja 2017 roku

/-/ Krystyna Andrzejewska

Sprawozdanie Komisji ds. Warunków Pracy i Spraw Socjalnych za rok 2016 r.

Komisja ds. Warunków Pracy i Spraw Socjalnych wraz z Komisją ds. Płac zorganizowały w dniach 14–17 kwietnia 2016 r. szkolenie w Kołobrzegu dla członków Komisji Zakładowych i Społecznych Inspektorów Pracy. Pierwszy dzień szkolenia to zagadnienia dotyczące Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych: m.in. podatek od świadczeń ZFŚS, składki ZUS od świadczeń, postępowanie przed sądem. Również omawiane były urlopy dla poratowania zdrowia i świadczenia rehabilitacyjne. Te wszystkie zagadnienia zostały przedstawione przez kol. Krystynę Andrzejewską.

W drugim dniu poświęconym Społecznej Inspekcji Pracy prowadzący zajęcia dr Mateusz Warchał przedstawił uczestnikom problematykę dotyczącą planów pracy SIP, zadań SIP w szkolnictwie wyższym w obszarach nadzoru i kontroli warunków pracy, współpracy pomiędzy SIP a służbą BHP w zakresie udziału w zespołach powypadkowych, przeglądzie stanowisk pracy i ocenie ryzyka zawodowego. Bardzo ważnym tematem szkolenia był temat dotyczący zagrożeń psychospołecznych w szkolnictwie wyższym oraz zadania SIP w prewencji czynników stresogennych.

W dniu 25 kwietnia przewodniczący Komisji uczestniczył we Wrocławiu w Ogólnopolskiej Konferencji zorganizowanej przez Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”, Głównego Inspektora Pracy i Zarząd Regionu Dolny Śląsk „S” z okazji Światowego Dnia Pamięci Ofiar Wypadków przy Pracy i Chorób Zawodowych. W trakcie Konferencji, w rozmowie z Głównym Inspektorem Pracy, ministrem Romanem Giedrojcem przewodniczący Komisji poruszył sprawę prowadzenia szkoleń przez Państwową Inspekcję Pracy dla Społecznych Inspektorów Pracy oraz apelował o zwiększenie druku materiałów szkoleniowych przydatnych w pracy społecznych inspektorów.

Również w dniach 30–31 maja przewodniczący Komisji brał udział w szkoleniu zorganizowanym we Wrocławiu przez Komisję Krajową NSZZ „S” i Głównego Inspektora Pracy. Tematyką szkolenia były: czynniki szkodliwe występujące w procesie pracy, obowiązki pracodawcy w zakresie profilaktycznej ochrony zdrowia, działalność SIP na rzecz poprawy warunków pracy oraz wybrane zagadnienia z prawa pracy.

W okresie sprawozdawczym na bieżąco udzielane były przez Komisję porady i wyjaśnienia dotyczące m.in. czasu pracy nauczyciela akademickiego, godzin dydaktycznych i ponadwymiarowych, ocen okresowych nauczycieli akademickich czy też wolnych niedziel. Obszernych wyjaśnień w tych sprawach udzielała kol. Krystyna Andrzejewska – członek Komisji.

Sprawozdanie sporządził: *Zbigniew Zawitowski*

Sprawozdanie Komisji ds. Interwencji i Legislacji za okres 2014 -2016

Komisja ds. Interwencji i Legislacji w okresie sprawozdawczym zajmowała się pisaniem opinii prawnych, udzielała pisemnie (głównie e-mailowo) i ustnie (telefonicznie) kilkudziesięciu porad prawnych z zakresu szeroko rozumianego prawa pracy oraz ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Opinie pisemne przesyłano do akt Biura KSN. Komisja w osobie przewodniczącej uczestniczyła też w posiedzeniach Rady i Prezydium KSN.

Komisja współorganizowała z Komisją ds. Płac oraz Komisją Warunków Pracy i Spraw Socjalnych szkolenia w Kołobrzegu w roku 2016 oraz 2017 nt. ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oraz mobbingu w miejscu pracy. Szkolenia te cieszą się bardzo dużym powodzeniem. Uczestniczą w nich nie tylko przedstawiciele uczelni, ale także jednostek badawczo-rozwojowych.

Komisja wraz z Komisją ds. Organizacji i Finansowania Nauki i Szkolnictwa Wyższego zajmuje się też problemami projektowanych zmian w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, zwłaszcza działem dotyczącym spraw pracowniczych.

Beata Zięba

Sprawozdanie Komisji ds. Komunikacji i Rozwoju Związku

Komisja ds. Komunikacji i Rozwoju Związku prowadzi stronę internetową Krajowej Sekcji Nauki (<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn/pl/>). Ponadto przygotowuje i negocjuje komunikaty po spotkaniach z przedstawicielami rządu RP.

Pod kierunkiem zastępcy przewodniczącego Komisji wdrożono system e-głosowania dla członków Rady. Przedstawiciele Komisji inicjują spotkania władz KSN z przedstawicielami władz, w tym Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W ramach wystąpień medialnych i kontaktów z członkami władzy wykonawczej i parlamentu przedstawiciele Komisji prezentują opinie Związku w istotnych dla środowiska kwestiach,

w szczególności takich jak przeciwdziałanie brakowi trwałości zatrudnienia, feudalizacji stosunków pracowniczych oraz ograniczanie zakresu partycypacji pracowniczej w nauce i szkolnictwie wyższym.

Na Politechnice Warszawskiej prowadzone są zajęcia dla studentów z przedmiotu „Partycypacja pracownicza”. Po zesłorocznej edycji przeprowadzono ewaluację zajęć i wraz z partnerami zaproponowano wprowadzenie elementów warsztatowych. Do projektu pozyskano partnerów z Regionu Mazowsze, Komisji Zakładowych oraz ze środowiska studenckiego i młodych pracowników nauki.

W ramach prac w Narodowej Radzie Rozwoju podjęto prace nad wdrożeniem rozwiązań dających możliwość:

- zrównoważonego rozwoju wszystkich ośrodków naukowych, bez poświęcenia mniejszych placówek na rzecz wzmocnienia placówek w wielkich miastach;
- stworzenie ram prawnych dla wzrostu finansowania nauki w sposób stabilny i oparty na właściwych rozwiązaniach strukturalnych;
- podniesienia prestiżu zawodu nauczyciela akademickiego oraz tworzenia mechanizmów pozyskiwania najlepszych kandydatów mogących realizować różne ścieżki kariery akademickiej: dydaktyczną, dydaktyczno-badawczą i badawczą;
- likwidacji patologicznych stosunków zatrudnienia, w szczególności młodszych pracowników naukowych; destabilizacji i niepewności o pracę adiunktów – zatrudnienie nauczycieli akademickich powinno być dokonywane na podstawie mianowania bądź umowy o pracę na czas nieokreślony, jako wyraz prestiżu zawodu oraz właściwej formy zatrudnienia na wszystkich etapach kariery naukowej.

Niejasna sytuacja prawna doktorantów i niestabilność zatrudnienia są podstawowym powodem obaw wielu młodych pracowników, hamujących podejmowanie przez nich decyzji o wstąpieniu do Związku. Drugim podnoszonym powodem jest wysokość składki, niewspółmierna zdaniem zainteresowanych do korzyści uzyskiwanych przez członka Związku (ten argument traci na znaczeniu w sytuacji, gdy zainteresowany znajduje się w konflikcie z pracodawcą).

Niestety, słaba pozycja Związku wobec hegemonii organów jednoosobowych, w połączeniu z brakiem stabilizacji zatrudnienia i brakiem oceny merytorycznej, pozbawia obecnych i przyszłych działaczy związkowych wsparcia i bezpieczeństwa.

Brak jest również ekspertów prawnych, którzy widzieliby specyfikę stosunków prawnych stworzonych na styku kodeksu pracy i ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o instytutach badawczych.

Przewodniczący Komisji reprezentuje KSN w Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w Zespole Koordynującym Akcje Protestacyjne Sfery Finansów Publicznych przy Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” oraz w Komitecie Kryzysowym Humanistyki Polskiej. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej powołał przewodniczącego do Narodowej Rady Rozwoju, w której pracuje w dwóch sekcjach: „Edukacja, młode pokolenie i sport” oraz „Nauka i innowacje”. Prezes Rady Ministrów powołała przewodniczącego do Rady Służby Publicznej.

Poza podejmowaniem bieżących prac służących utrzymaniu i ulepszeniu działania strony internetowej oraz reprezentacji interesów i postulatów Związku w różnych gremiach opiniotwórczych, Komisja powinna zwiększyć zasięg oddziaływania zajęć z „Partycypacji pracowniczej” poprzez pozyskiwanie nowych wykładowców i uruchamianie zajęć dla studentów w kolejnych uczelniach oraz przygotować i przeprowadzić pilotażowe szkolenia na temat form i metod pozyskiwania nowych członków NSZZ „Solidarność”. Przygotowanie szkoleń należałoby powierzyć nowo powołanemu zastępcy przewodniczącego Komisji.

Marek Kisilowski – Przewodniczący

Małgorzata Kaczyńska – Zastępca Przewodniczącego, webmaster KSN

Sprawozdanie z działalności Komisji do Spraw Międzynarodowych w 2016 r.

I. Uczestnictwo w kongresach/konferencjach/seminariach/szkoleniach organizowanych przez EI (Education International) oraz ETUCE (European Trade Union Committee for Education):

Posiedzenie SCE (Standing Committee for Equality)

- Udział kol. Marii Kotełko w konferencji (spotkaniu) 2-3 marca 2016 w Brukseli (Belgia)
TEMATYKA: Inicjatywa Agencji Praw Podstawowych UE. Wspieranie młodych pracowników nauki w szkołach wyższych. Omówienie wyników dwóch przeglądowych ankiet. Przygotowania do Kongresu ETUCE.
- Opracowanie szczegółowego sprawozdania z wyjazdu (dostępne w Internecie).

Posiedzenie HERSC (Higher Education and Research Standing Committee)

- Udział kol. Leszka Koszałki w konferencji (spotkaniu) 18–20 września 2016 r. w Brukseli (Belgia)
TEMATYKA: Sytuacja związkowców w Turcji (po próbie puczu). System emerytalny RESAVER. Propozycje zmian systemowych w relacjach pomiędzy EI oraz ETUCE. Przygotowania do Kongresu ETUCE.
- Opracowanie szczegółowego sprawozdania z wyjazdu (dostępne w Internecie).

Seminarium HERSC “Social Dialogue”

- Udział kol. Leszka Koszałki w seminarium 5-7 kwietnia 2016 r. w Bolonii (Włochy)

TEMATYKA: Realia w zakresie dialogu społecznego w krajach europejskich. Rola związków zawodowych w szkolnictwie wyższym. Szczegółowa prezentacja aktualnych systemowych rozwiązań we Włoszech. Modernizacja szkolnictwa wyższego – projekt *Eurydice*.

- Opracowanie szczegółowego sprawozdania z wyjazdu (dostępne w Internecie).
- Opracowanie raportów dotyczących dialogu społecznego w Europie (udostępnienie na stronie www.ksn).

Seminarium SCE "Social Dialogue"

- Udział kol. Marii Kotełko w seminarium wrzesień 2016 r. w Warszawie (Polska)
TEMATYKA: Regionalne spotkanie (kraje Europy Środkowej i Wschodniej) dotyczące wymiany informacji na temat form i efektów w prowadzeniu dialogu społecznego w różnych krajach.

Seminarium szkoleniowe ETUCE

- Udział kol. Anieli Białowolskiej-Tejchman w seminarium 16-18 maja 2016 r. w Helsinkach (Finlandia)
TEMATYKA: Doskonalenie szkoleń zawodowych dla nauczycieli (w tym nauczycieli akademickich) w celu poprawy jakości edukacji zawodowej. Prezentacja osiągnięć krajów skandynawskich w tym zakresie.
- Opracowanie szczegółowego sprawozdania z wyjazdu (dostępne w Internecie).

Symposium szkoleniowe EI

- Udział kol. Bogusława Dołęgi w symposium organizowanym przez EI, 5-7 czerwca 2016 r. w Rydze (Łotwa)
TEMATYKA: Prawa Człowieka (Human Rights) oraz Wartości w Edukacji (Values in Education). Prezentacja sytuacji w tym zakresie. Aktywność związków zawodowych – propozycje form działań i skoordynowanych akcji.

Kongres ETUCE

- Udział kol. Bogusława Dołęgi w kongresie 5-8 grudnia 2016 r. w Belgradzie (Serbia)
TEMATYKA: Odbývający się raz na cztery lata Kongres Sprawozdawczo-Wyborczy, najważniejsze wydarzenie w ETUCE. Powołanie składu (wybory) Komitetu ETUCE, w tym przewodniczącego i wice-przewodniczących, ustalenie struktury organizacyjnej ETUCE oraz udoskonalenie regulaminów (procedur) działania pomiędzy kongresami.
- Bardzo dużo materiałów jest dostępnych na stronie internetowej ETUCE.

UWAGA: Delegacje powyższe były dofinansowane przez ETUCE (koszty podróży i prawie wszystkie koszty noclegów), gdyż przyjęto zasadę delegowania reprezentantów KSN na 'imprezy' z zaproszeniem i dofinansowaniem.

Otrzymałmý również zaproszenia (na ww. zasadach) do udziału w dwóch seminariach organizowanych przez ETUCE odbywających się w lecie 2016 w Wilnie (Litwa) oraz w Baku (Azerbejdżan) – jednakże nie doszło do delegowania przedstawicieli KSN. Pomimo zgody i zachęty Sekretariatu Oświaty i Nauki nie delegowaliśmy przedstawiciela KSN na symposium organizowane przez Education International w Accra (Ghana) – mimo dofinansowania delegacja wymagała sporego zaangażowania finansowego KSN.

II. Aktywny udział w akcjach i przedsięwzięciach koordynowanych przez EI oraz ETUCE w obszarze spraw dotyczących środowiska akademickiego – pracowników szkolnictwa wyższego oraz instytutów badawczych:

Kompleksowe ankiety przeglądowe firmowane przez EI/ETUCE

- Wypełniono sześć wielostronicowych ankiet na potrzeby opracowywanych Europejskich Raportów porównawczych dotyczących kwestii pracowniczych i strukturalnych w środowisku akademickim poszczególnych krajów europejskich. Ankiety dotyczyły: dialogu społecznego, roli i formalnych możliwości związków zawodowych i umiejscowienia w strukturach zarządzających, oceny prawnych możliwości, kwestii finansowania szkół prywatnych, oceny efektów procesu bolońskiego, przekazania danych na potrzeby projektu *Eurydice*.

Kwestia umowy Transatlantic Trade and Investment Partnership TTIP

- Obserwowanie rozwoju sytuacji i przekazywanie informacji oraz sugestii działania w w/w zakresie

Akcje solidarnościowe międzynarodowe (KSN)

- Nie nadmierny udział w realizacji sugestii EI (czasem również ETUCE) bądź niektórych związków zawodowych zagranicznych dotyczących wysyłania listów wspierających różnego typu inicjatywy/akcje/protesty – zazwyczaj o charakterze politycznym.

Kwestie informacyjne

- Przekazywanie informacji dot. *positions* (kontrakty, staże, praktyki) oferowane przez ETUCE (kierowane głównie do młodych członków Komisji).
- Okresowe rozsyłanie Biuletynu Informacyjnego Newsletter EI/ETUCE i istotnych informacji do członków Komisji, w niektórych przypadkach do szerszego kręgu odbiorców.
- Wykonanie tłumaczenia nowej strony internetowej KSN na język angielski.

oraz

Współdziałanie z Sekretariatem Oświaty i Nauki i Komisji

Współdziałanie z Radą ds. Szkolnictwa Wyższego ZNP (wspólne wypełnienie jednej z ankiet ETUCE).

Leszek Koszałka

Sprawozdanie Komisji ds. Przekształceń Jednostek Naukowych i Organizacji ich Współpracy KSN za 2016 r.

Komisja funkcjonowała w składzie 9 osób, które się zapisały pierwotnie na listę zgłoszeń prowadzoną przez Sekretarza KSN, tj. w kolejności tych zgłoszeń: Jerzy Dudek, Instytut Nafty i Gazu, Kraków; Halina Jarząbek, Instytut Nowych Syntez Chemicznych, Puławy; Justyna Piwowońska, Instytut Metali Nieżelaznych, Gliwice; Anna Nieróbca, Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa, Puławy; Andrzej Perzyński, Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa, Puławy; Andrzej Harlecki, Akademia Techniczno-Humanistyczna, Bielsko-Biała; Barbara Sensuła, Politechnika Śląska, Gliwice; Barbara Jakubowska, Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin, Radzików k. Warszawy; i Kazimierz A. Siciński, Instytut Technik Innowacyjnych, Katowice. W 2016 r. nie odbywały się zebrania wynikające z obecności członków Komisji, głównie dlatego, że funkcjonowanie stycznej Komisji. Odbywają się w ten sposób jest oparte o współdziałaniu za pośrednictwem sieci informacyjnych, wirtualne spotkania członków które prowadzi przewodniczący Komisji na światowym omniportalu internetowym Google, tj. [KSN-IB] i [RADA KSN]. Natomiast pomiędzy członkami Komisji zachodziły ożywione kontakty w formie spotkań fizycznych odbywanych przy okazji innych zebrań, przede wszystkim Rady i Prezydium KSN. Przy okazji WZD KSN, które odbyło się w Poznaniu we wrześniu 2016 r., na którym oprócz obrad plenarnych, na wniosek przew. Komisji, odbył się również panel instytutów badawczych, czyli głównych zainteresowanych przekształceniami jednostek naukowych w kontekście zamiarów ogłoszonych w tym względzie przez rząd RP.

Do głównych działań Komisji w roku 2016 należało:

- monitorowanie zamierzeń rządu i poszczególnych resortów pod kątem zasygnalizowanych przekształceń instytutów badawczych, które zmaterializowały się w trakcie roku 2016 w postaci koncepcji utworzenia Narodowego Instytutu Technologicznego, a wcześniej w dwa projekty nowelizacji ustawy o instytutach badawczych, które poważnie ograniczyły autonomię oraz uprawnienia, najpierw państwowych instytutów badawczych, PIB (luty-kwiecień 2016), a następnie wszystkich IB-ów (grudzień 2016), obserwacja planów dotyczących restrukturyzacji instytutów badawczych w rozmaitych dokumentach, np. w opracowaniach Narodowego Banku Polskiego i innych,
- udział przewodniczącego w komisjach i podkomisjach sejmowych, na których rozpatrywane były istotne Problemy jednostek naukowych (projekt nowelizacji ustawy o instytutach badawczych, podsumowanie kontroli
- NIK w instytutach badawczych, podsumowanie wybiórczej kontroli NIK dotyczącej niewystarczającej zdaniem NIK komercjalizacji wyników badań naukowych),
- Obserwacja konkursów na projekty badawcze i badawczo-rozwojowe pod kątem możliwej współpracy zainteresowanych jednostek naukowych, w szczególności obserwowane były konkursy POIR 1.1.1 (tzw. szybka ścieżka), 1.1.2 (instalacje w skali demonstracyjnej) i 4.1.4 (projekty aplikacyjne),
- Monitorowanie sytuacji ekonomicznej jednostek naukowych w aspekcie możliwych przekształceń spowodowanych czynnikami ekonomicznymi,
- Udział w opiniowaniu projektów aktów prawnych w obszarze działania komisji, w 2016r. dotyczyło to głównie dwóch nowelizacji ustaw o instytutach badawczych, które wpłynęły do Sejmu jako projekty poselskie, a więc z pominięciem konsultacji społecznych,
- Współpraca z sekretariatami przemysłowymi NSZZ „Solidarność”, skupionymi w ugrupowaniu Industri-All i w zespole ds. rozwoju przemysłu, powołanym przez Komisję Krajową; w 2016r. odbyło się spotkanie dyskusyjne dotyczące projektu Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju,
- Aktywny udział w różnych spotkaniach, np. z wicepremierem Mateuszem Morawieckim w sierpniu 2016 r., na którym przekazał on istotny sygnał, że będą głębokie zmiany dotyczące instytutów badawczych,
- Obserwacja konferencji Narodowego Kongresu Nauki, na których ze strony przedstawicieli rządu padały rozmaite zapowiedzi reform, w szczególności instytutów badawczych, np. obserwacja konferencji we Wrocławiu (gdzie, co jest symptomatyczne, nie ma już praktycznie instytutów badawczych) w grudniu 2016r. (brak było możliwości fizycznego w niej udziału), na której MNiSW przedstawił koncepcję Narodowego Instytutu Technologicznego i państwowych instytutów badawczych wg nowej definicji (tzw. PIB-y 2.0) oraz komercjalizacji pozostałych instytutów badawczych; podobnie było w przypadku konferencji w Poznaniu, zaplanowanej już na początek 2017r., gdzie pomimo tego, że Poznań jest trzecim po Warszawie i Górnym Śląsku ośrodkiem koncentracji IB-ów (7 instytutów badawczych: PIMR, IPS TABOR, IOR, IWNiRZ, IOP, ITD, ILiM), lecz na konferencji były one kompletnie nieobecne (tematem była doskonałość naukowa, w tym jak równać do najlepszych, a więc temat bardzo bliski IB-om),
- Obserwacja informacji dotyczących potencjalnych procesów łączenia (konsolidacji) uczelni publicznych (uczelnia jako jednostka naukowa),

- Przekazywanie do sieci [Rada KSN] i [KSN-IB] rozmaitych materiałów informacyjnych i analitycznych dotyczących problematyki, którą zajmuje się Komisja.

Opr.: Kazimierz A. SICIŃSKI, przewodniczący Komisji

W sprawie powołania Narodowego Instytutu Badawczego

INFORMACJA ZE SPOTKANIA W KANCELARII RADY MINISTRÓW POŚWIĘCONEGO NIT

W dniu 7 czerwca br., na zaproszenie Ministra – Członka RM Pana Henryka Kowalczyka odbyło się spotkanie w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów poświęcone omówieniu uwag i wątpliwości zgłoszonych do projektu ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym.

W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele trzech stron:

Strona Rządowa

Henryk Kowalczyk – Minister – Przewodniczący Komitetu Stałego Rady Ministrów

Piotr Dardziński – Podsekretarz Stanu w MNiSzW

Mateusz Gaczyński – zast. Dyrektora Departament Innowacji i Rozwoju MNiSzW

Rada Główna Instytutów Badawczych

Leszek Rafalski – Przewodniczący RG IB

Andrzej Krueger - wiceprzewodniczący RG IB

Henryk Skarżyński - wiceprzewodniczący RG IB

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”

Bogusław Dołęga – Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Jerzy Dudek wiceprzewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Kazimierz A. Siciński – Przewodniczący Komisji KSN ds. Przekształceń Jednostek Naukowych

Do najistotniejszych zagadnień poruszanych podczas spotkania należy zaliczyć sprawy: osobowości prawnej instytutów mających wejść w strukturę NIT, a także statusu pracowników NIT wynikającego z przedstawionej przez Ministerstwo NiSzW propozycji ustawy. W wyniku przeprowadzonej dyskusji ustalono, że należy **nadal prowadzić prace nad koncepcją oraz przygotowaniem projektu ustawy**, który będzie akceptowalny dla stron spotkania i zyska wsparcie środowiska instytutów badawczych.

Dodatkowo wręczono ministrowi Kowalczykowi list, w którym zamieściliśmy nasz protest przeciwko ponownej próbie wprowadzenia „uprawnień równoważnych stopniowi dr hab. za osiągnięcia wdrożeniowe”. Ministerstwo chce tego dokonać poprzez zapisy w projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”
(-) Bogusław Dołęga

MINISTER NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

DP.ZLN.1201.5.2017

Warszawa, 14 kwietnia 2017 r.
Według rozdzielnika

Szanowni Państwo,

na podstawie § 38 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) uprzejmie informuję, że w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny został udostępniony **projekt ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym**.

W związku z powyższym proszę o zgłaszanie ewentualnych uwag w ramach opiniowania **w terminie do dnia 12 maja 2017 r.**, również na adres: legislacja.nauka@mni.gov.pl (z podaniem w tytule wiadomości znaku niniejszego pisma).

Jednocześnie uprzejmie informuję, że nieprzedstawienie stanowiska w wyznaczonym terminie zostanie uznane za rezygnację z prawa jej wyrażenia. *Z wyrazami szacunku*

z up. Ministra Podsekretarz Stanu
Piotr Dardziński

Szanowny Pan Piotr Dardziński

Podsekretarz Stanu

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z otrzymaniem do zaopiniowania projektu z dnia 13 kwietnia b.r. ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym, Krajowa Sekcja Nauki NSZZ Solidarność postuluje jego wycofanie lub gruntowną modyfikację. Postulat ten wynika z przesłanek przedstawionych poniżej.

Krajowa Sekcja Nauki dostrzega potrzebę przeprowadzenia reformy systemu działania instytutów badawczych w Polsce, natomiast nie zgadza się z koncepcją tej reformy, której istotną częścią jest utworzenie Narodowego Instytutu Technologicznego (NIT) na zasadach proponowanych w projekcie ustawy. Tak duży scentralizowany instytut nie znajduje odpowiednika na świecie. Powoływanie się na sieć instytutów Fraunhofera w Niemczech jest nieadekwatne, ponieważ instytuty współpracujące z sobą w ramach Towarzystwa Wspierania Badań Stosowanych im. Josepha Fraunhofera są instytutami samodzielnymi, silnie osadzonymi na dodatek w krajach związkowych RFN (landach). Ponadto w Niemczech występuje również – używając terminologii projektu ustawy o NIT i krytykowane przez ten projekt – duże rozproszenie instytutów, ponieważ do równoległego działającego w RFN Towarzystwa Wspierania Nauki im. Maxa Plancka należy kolejnych 80 instytutów, Wspólnota Naukowa im. Gottfrieda Leibniza skupia dalsze 86 samodzielnych placówek, są także inne wspólnoty, jak również duża liczba samodzielnych instytutów poza tymi wspólnotami (towarzystwami). Projekt jest też sprzeczny ze Strategią Odpowiedzialnego Rozwoju SOR, gdzie na stronie 67 napisano: „Zwornikiem nowego systemu ma być Narodowy Instytut Technologiczny (NIT), będący integratorem matrycowo zorganizowanej sieci ośrodków badawczych”. Tymczasem koncepcja NIT idzie w kierunku przeciwnym: zamiast sieci instytutów jak to jest w przypadku Towarzystwa Wspierania Badań Stosowanych im. Josepha Fraunhofera, tworzy centralistyczną strukturę jakby z poprzedniej epoki (PRL), a więc punktem startu NIT jest nienowoczesne rozwiązanie.

NIT ma być instytutem wdrożeniowym, a zatem narzędziem rozwoju gospodarczego. Podporządkowanie go ministrowi nauki jest sztuczne i nie doprowadzi do realizacji zakładanego w art. 2 celu nakierowanego w większości na gospodarkę, cyt. „prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych szczególnie ważnych dla realizacji polityki gospodarczej, naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa”.

W art. 30.1 określone są źródła przychodów, ale nie jest powiedziane, jak te przychody będą dystrybuowane na instytuty je wypracowujące. Czy będzie to suma z wszystkich przychodów dzielona przez liczbę instytutów (lub liczbę zatrudnionych), czy też całkiem inna, a może bardziej niekorzystna formuła, gdyż nie ma zapisów, z których wynikałaby finansowa współodpowiedzialność państwa za funkcjonowanie tak powołanego instytutu (poprzez gwarancję wysokości dotacji podstawowej zapewniającej funkcjonowanie NIT).

Proponowane rozwiązanie pociąga za sobą faktyczną likwidację szeregu dobrze działających instytutów badawczych, które realizują ważne zadania na rzecz różnych gałęzi gospodarki narodowej. Konsolidacja części instytutów w jeden organizm (NIT) w sposób drastyczny zakłóci realizację tych zadań i pociągnie za sobą chaos organizacyjny i perturbacje finansowe. Instytuty, które wejdą w skład NIT, są z mocy prawa zobowiązane do zapewnienia trwałości projektów, które zrealizowały, bądź obecnie realizują, przy czym trwałość oznacza wypełnianie rozmaitych wskaźników, w tym liczby i wolumenu finansowego wdrożeń, które są kontrolowane, itp. Należy się liczyć z dużymi zawirowaniami w tej materii, co może pociągać wymierne straty w postaci konieczności zwrotu środków finansowych do agencji takich jak NCBR, NCN czy PARP, jak i straty w efekcie zahamowania istotnych procesów wdrożeniowych. Dotyczy to także projektów międzynarodowych (np. Horyzont 2020).

Instytuty włączane do NIT tracą osobowość prawną, akredytacje, uprawnienia i certyfikaty, a także rozpoznawalną w Polsce i za granicą markę oraz wynikające z tego możliwości realizacji aktywności w organizacjach krajowych i międzynarodowych. Zaprzepaszczony zostanie ich dorobek naukowy i wdrożeniowy, a poprzez utratę uprawnień do nadawania stopni naukowych dojdzie do znacznego obniżenia ich pozycji w środowisku polskiej nauki. Ograniczeniu lub wręcz zerwaniu mogą ulec związki instytutów, zwłaszcza przemysłowych, z przedsiębiorstwami, na rzecz których obecnie pracują. Utworzenie tak dużej instytucji, będzie niekorzystne w relacjach nauka-gospodarka, ponieważ zdecydowana większość polskiej gospodarki to mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa (MMŚP). Dla nich NIT, czyli instytut-moloch będzie niedobrym partnerem, ponieważ

jako duży podmiot będzie nakierowany na duże projekty i programy, nieadekwatne do rzeczywistości sektora MMŚP. Dostrzegamy w tym daleko idącą rozbieżność w stosunku do proponowanych i realizowanych przez Rząd RP koncepcji rozwoju gospodarczego kraju.

Projekt ustawy o NIT w rozdziale 3 zawiera zapisy dotyczące trybu naboru i zatrudnienia pracowników. Brak w nim informacji o przewidywanej strukturze stanowisk (która określona jest w obowiązującej ustawie o instytutach badawczych), wobec tego zapis artykułu 23 pkt. 2 ust. 1 mówiący o stanowiskach pracy, na które prowadzony był nabór, nie ma oparcia w żadnych innych zapisach projektu. Poza odwołaniem się do artykułu 231 Kodeksu Pracy, jako normy ogólnej, powinien on zawierać bardziej szczegółowe zapisy dotyczące gwarancji zatrudnienia, utrzymania dotychczasowych warunków pracy i socjalnych itp., funkcjonujące także po rocznym „okresie ochronnym” wynikającym z treści art. 2418 Kodeksu Pracy. Podobne zastrzeżenie odnosi się do art. 28 o warunkach wynagradzania pracowników. W projekcie brak określenia kompetencji, obowiązków i praw poszczególnych grup zawodowych, w tym również uprawnień urlopowych. Nie jest ujawnione, jak określane będą kategorie zaszeregowania i premie pracowników. Jeżeli dla wszystkich podmiotów wchodzących w skład NIT będą takie same, a NIT ma być istotnie jednostką wiodącą w rozwoju naukowo-technicznym, to powinny to być rozwiązania nieodlegające „w dół” od tych przyjętych dla innych jednostek badawczych. Dostrzegamy podstawową sprzeczność w funkcjonowaniu NIT w obszarze nauki, jeżeli włączane do niego instytuty badawcze pozbawia się statusu naukowego (statusu jednostki naukowej).

Na podstawie zapisów projektu pracownicy NIT staną się inną kategorią, niewystępującą w obszarze nauki. Będą to pracownicy, którzy nie będą mogli liczyć na pomoc (w tym finansową związaną z przeprowadzeniem stosownych procedur) w zdobywaniu kolejnych stopni (dr hab.) czy tytułów. Z reformą instytutów badawczych łączyliśmy nadzieję podniesienia prestiżu pracowników w nich zatrudnionych poprzez prawne stworzenie warunków, które posiadają pracownicy naukowci zatrudnieni w uczelniach czy instytutach PAN. Niestety projekt wprowadza gorsze rozwiązania od obecnie obowiązujących. Poważne wątpliwości budzi odbieranie praw nabytych pracownikom naukowym IB-ów konsolidowanych w postaci NIT. Celowe byłoby uznanie pracy badawczej w NIT za pracę twórczą, podobnie jak praca na uczelni czy w samodzielnym instytucie badawczym – m.in. ze względu na ulgę podatkową przysługującą pracownikom tych instytucji. Najprostszym rozwiązaniem jest odwołanie się w ustawie o NIT do zapisów rozdziału 9. ustawy o instytutach badawczych. Nasze duże obiekcje budzi brak rozwiązań dotyczących instytutów, które mają tworzyć tzw. PIB 2.0.

Obecnie nie wiadomo, kiedy pracownicy instytutów, które mają wejść do NIT, uzyskają wiedzę dotyczącą dalszych perspektyw ich zatrudnienia. Pracownicy ci – ludzie, którzy mają rodziny, kredyty mieszkaniowe etc. – mają przecież prawo oczekiwać od zatrudniającej ich jednostki państwowej przynajmniej pewnych gwarancji stabilnej pracy lub płynnego przejścia do innego pracodawcy. NSZZ „Solidarność”, reprezentujący pracowników, ma obowiązek upominać się o ich prawa, które w opiniowanym projekcie ustawy są poważnie zagrożone. Taki tryb naboru pracowników do NIT spowoduje masowe zwolnienia, które (wbrew opinii zawartej w uzasadnieniu do projektu) tylko w niewielkim stopniu złagodzi przechodzenie części obecnie zatrudnionych na emeryturę.

Projekt ustawy daje możliwość podpisywania układów zbiorowych pracy. Powinna to być norma, a nie tylko możliwość. Jednakże w sytuacji, gdy pracodawcą jest Prezes NIT, a jego społecznym partnerem jest co najmniej kilkadziesiąt zakładowych organizacji związkowych – możliwość ta jest raczej iluzoryczna. Ustawa dotycząca ciała o strukturze tak rozbudowanej jak NIT powinna m.in. regulować zasady reprezentacji związkowej przy negocjowaniu i podpisywaniu układu zbiorowego lub układów zbiorowych dla poszczególnych instytutów.

Konsekwencją wprowadzenia rozwiązań proponowanych w projekcie ustawy o NIT będzie poważne ograniczenie możliwości dostępu części instytucji naukowych do środków przeznaczonych na finansowanie prac badawczo-rozwojowych. Dotyczy to w głównej mierze instytutów badawczych, których większość nie wejdzie w skład NIT. Ograniczenie dotacji na działalność statutową uniemożliwi tym instytutom prowadzenie badań wyprzedzających, niezbędnych dla ich prawidłowego działania i rozwoju. Większość dużych firm działających w Polsce pozostaje w rękach zagranicznych i za granicą jest ich zaplecze naukowe. Przy tak nielicznych polskich dużych firmach (koncernach) bardzo ograniczona jest możliwość współfinansowania badań naukowych.

Należy równocześnie zwrócić uwagę na brak jakiegokolwiek (poza tą o wygaszaniu dotacji na działalność statutową, co ma zapewnić środki na pokrycie kosztów reformy) informacji o przewidywanych rozwiązaniach formalnych i organizacyjnych dotyczących instytutów, które z różnych względów nie są przewidziane do włączenia do NIT. Dotyczy to ponad 2/3 ogółu instytutów badawczych funkcjonujących obecnie w Polsce. Ustawy tzw. reformy nauki z roku 2010 doprowadziły do sytuacji, w której instytuty badawcze, aby przetrwać, musiały się skupić nie na wdrożeniach, a na publikacjach, zdobywaniu stopni i tytułów naukowych oraz częstokroć na bezwartościowym patentowaniu, ponieważ w tych kategoriach były (i są nadal) okresowo oceniane przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych. Od tej oceny zależy poziom finansowania w ramach tzw. dotacji statutowej

i formalna ocena (kategoria A+, A, B lub C instytutu), która, gdy jest za niska (C), może w krótkim czasie doprowadzić do likwidacji instytutu.

Zawarte w uzasadnieniu do projektu ustawy negatywne oceny funkcjonowania instytutów badawczych są zdaniem KSN tendencyjne i krzywdzące. Np. podnoszony w nim brak aktywności instytutów w obszarze uzyskiwania patentów nie znajduje odbicia w raporcie *Index Copernicus* z 2014 roku, według którego średnia liczba uzyskanych patentów i pozostałych praw (w przeliczeniu na 100N pracowników) dla instytutów wynosiła 34,9 wobec 13,2 dla jednostek uczelnianych. Kwestia liczby patentów jest jednak bardziej skomplikowana. Patentowanie nie zawsze ma sens, a zawsze generuje koszty. Ponadto, gdy dochodzi do naruszeń, trzeba się liczyć z bardzo dużymi kosztami sądowymi, by wyegzekwować odszkodowanie z tego tytułu. Polski przedsiębiorca, a tym bardziej instytut badawczy, nie ma co liczyć na wsparcie polskiego ministerstwa czy jakiejś agencji rządowej, więc patentuje z ostrożnością.

Ten sam raport podkreśla wysoką efektywność instytutów w zakresie komercjalizacji działalności naukowej, podczas gdy w uzasadnieniu projektu ustawy przychody instytutów z realizacji usług badawczo-rozwojowych ocenia się jako niezadowolające. Szczególnie tendencyjne jest ocenianie instytutów, nastawionych w głównej mierze na realizację działań na rzecz polskiej gospodarki, wyłącznie przez pryzmat przychodów z projektów o charakterze międzynarodowym. Podnoszona w uzasadnieniu kwestia rozdzielenia nadzoru merytorycznego nad instytutami badawczymi między 16 ministrów wynika bezpośrednio z profilu i zakresu działalności poszczególnych instytutów, powołanych w celu realizowania specjalistycznych zadań na rzecz nadzorujących je resortów. Konsolidacja instytutów o różnym profilu działalności w duże jednostki nie będzie sprzyjała definiowaniu i rozwiązywaniu nieraz bardzo specjalistycznych problemów naukowo badawczych. Wiele instytutów z powodzeniem realizuje te zadania od dziesięcioleci – niektóre niedługo będą obchodzić 100-lecie swojej działalności. Szkoły wyższe, nastawione z definicji głównie na kształcenie studentów, nie są w stanie zastąpić w tym zakresie instytutów, które dysponują wykwalifikowaną i doświadczoną kadrą specjalistów oraz niezbędną infrastrukturą badawczą. Nie wiadomo także, czy wskaźnik wykorzystania aparatury w instytutach jest rzeczywiście niski, bowiem w uzasadnieniu do projektu ustawy brak jest porównawczych danych dotyczących szkół wyższych i instytutów PAN.

Według Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” projekt nie spełnia wymogów projektu przewidzianego do konsultacji społecznych, ponieważ w trakcie tych konsultacji prowadzona jest przez jego autorów dyskusja i wprowadzane są do projektu zmiany. Brak jest pozostałych aktów prawnych, które powinny być dostarczone wraz z projektem ustawy. W art. 69. 1. stwierdza się też, że „Rada NIT, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, wyznaczy kierunki działalności NIT na rok 2018.” Taki plan działania powinien być przygotowany i przedstawiony instytutom znacznie wcześniej. Wiele uregulowań istotnych dla funkcjonowania NIT, które powinny znaleźć się w ustawie oraz aktach wykonawczych, zostanie wprowadzonych, jak zapowiada projekt ustawy, dopiero po jej wejściu w życie (po 1 stycznia 2018 r.).

Mając na względzie powyższą argumentację Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” wnioskuje o wycofanie projektu ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym celem poddania go gruntownym modyfikacjom. Konieczne jest uwzględnienie spraw pracowniczych i uprawnień związków zawodowych, a także zwrócenie uwagi na koncepcję reformy instytutów badawczych przedstawioną przez Radę Główną Instytutów Badawczych. Po raz kolejny podkreślamy, że efektem tych prac powinien być dojrzały projekt poddany procesowi konsultacji społecznych. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ Solidarność deklaruje swoją gotowość do uczestnictwa w procesie legislacyjnym obejmującym reformę systemu nauki w Polsce. Z wyrazami szacunku

V-ce Przewodniczący KSNauki NSZZ „Solidarność”

Przewodniczący KSN NSZZ Solidarność”

ds. Instytutów Badawczych

Jerzy Dudek

Bogusław Dołęga

Komunikat z posiedzenia Sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Puławy, 22.03.2017 r.

W dniu 22 marca 2017 r. w Warszawie odbyło się zebranie Sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie rolniczych Instytutów Badawczych. Z ramienia NSZZ „Solidarność” udział w tym spotkaniu brali z IUNG-PIB Andrzej Perzyński i Anna Nieróbca oraz z PIWET-u Wojciech Kozdruń.

Jako przedstawiciele Rządu wystąpili Wiceminister Nauki Piotr Dardziński oraz Wiceminister Rolnictwa Ryszard Zarudski. Wiceminister Nauki Piotr Dardziński sugeruje potrzebę konsolidacji Instytutów w koncepcji utworzenia Narodowego Instytutu Technologicznego (NIT). Koncepcja ta została już wcześniej Państwu przesłana w postaci prezentacji medialnej. Minister Piotr Dardziński zapoznał zebranych z koncepcją powołania NIT, jego zadaniami, planowaną strukturą i związanymi z tym zmianami dotyczącymi instytutów badawczych.

Zaprezentował koncepcję trzech ścieżek przekształceń instytutów:

- a) komercjalizacja i przekształcenie w jednostki o charakterze usługowym, mające formę spółek,
- b) PIB 2.0 – jednostki o charakterze służby państwowej, podporządkowane odpowiednim ministrom nadzorującym i przez nich finansowane,
- c) jednostki wchodzące w skład NIT, nastawione na komercjalizację badań, wysokie technologie i ich wdrożenia do gospodarki.

Zgodnie z przedstawioną koncepcją NIT, wchodzące w jego skład instytuty nie będą podlegały parametryzacji według dotychczasowych zasad, nie będą także nastawione na awans naukowy kadry. Ocena instytutu będzie zależeć od jego wyników związanych z komercjalizacją badań.

Państwo nie gwarantuje poziomu finansowania NIT – możliwe jest uzyskanie środków budżetowych w wysokości do 33% wartości projektu, resztę należy pozyskać od partnerów gospodarczych (33%) i/lub w ramach konkursów 33% (np. NCBR, konkursy europejskie). Reforma ma wejść w życie od 1.01.2018 r. i ma być rozłożona w czasie (planuje się 3 lata).

Projekt ustawy ma być gotowy do końca czerwca.

Ministerstwo Nauki uważa, że Instytuty Rolnicze mają zróżnicowany poziom naukowy, jednak dopuszcza możliwość funkcjonowania w innych strukturach o wyraźnie odmiennym profilu jak np. medyczne, które mogą pozostać w gestii nadzorujących je ministrów. **Ostateczna decyzja, co do przekształcenia Instytutów Rolniczych zależeć będzie od Ministra RiRW.**

Wiceminister Rolnictwa Ryszard Zarudki przedstawił stanowisko ministerstwa Krzysztofa Jurgieła, prezentując pismo wysłane do Państwa w dniu 22.03.2017 przez Dyrektora Wiesława Oleszka. Zamiarem MRiRW jest stworzenie Narodowego Instytutu Rolnictwa i Żywności na wzór INRA we Francji, w którego strukturze znajdują się instytuty rolnicze. Zdecyduje o tym Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi Krzysztof Jurgiel.

Anna Nieróbca, Andrzej Perzyński

KRAJOWA SEKCJA NAUKI

NSZZ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221

00-631 WARSZAWA

☎/☎ (+48 22) 825 73 63

☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: ksn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>

L.p. 16/W/17

Warszawa, dn. 12.04.2017 r.

Szanowny Pan Krzysztof Jurgiel
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30

Szanowny Panie Ministrze,

W ostatnim czasie coraz częściej docierają do Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” informacje o możliwości powołania Narodowego Instytutu Rolnictwa i Żywności. Wyrażamy zaniepokojenie koncepcją, w wyniku której może nastąpić głęboka restrukturyzacja instytutów badawczych podległych MRiRW. W szczególności, jeżeli zmiany te mają objąć wszystkie instytuty nadzorowane przez Pana Ministra i miałyby dotyczyć przede wszystkim pracowników zatrudnionych w tych instytutach. Restrukturyzacja, w której jednym z elementów ma być rozwiązywanie istniejących umów o pracę i zawieranie nowych przez powołanego Dyrektora, po konsultacjach z Panem Ministrem budzi szczególne zaniepokojenie.

Panie Ministrze, wiele spośród obecnie funkcjonujących instytutów pełni dla Pana Ministra kluczową rolę w rozwiązywaniu problemów ukierunkowanych na prawidłowe funkcjonowanie tak ważnej dziedziny dla rozwoju kraju, jaką jest gospodarka rolna. Obawiamy się powołania tak dużego instytutu, a także możliwości skutecznego sprawowania nad nim nadzoru. Restrukturyzacja przeprowadzana w szybkim tempie i bez szerokiej konsultacji może według nas bardzo niekorzystnie wpłynąć na funkcjonowanie polskiego rolnictwa.

W związku z powyższym Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” zwraca się do Pana Ministra z prośbą o wyrażenie zgody na spotkanie się z przedstawicielami instytutów badawczych resortu MRiRW zrzeszonych w KSN NSZZ „Solidarność” celem dokładnego omówienia bieżącej sytuacji, a w szczególności możliwej restrukturyzacji instytutów badawczych podległych Panu Ministrowi.

Z wyrazami szacunku

Z-ca Przewodniczącego
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
(-) Jerzy Dudek

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
(-) Bogusław Dołęga

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**
Krzysztof Jurgiel

Znak sprawy: SAR.on.6500.10.2017

Warszawa, 26 kwietnia 2017 r.

Pan Bogusław Dołęga
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Szanowny Panie Przewodniczący,

W odpowiedzi na pismo z dnia 12 kwietnia 2017 r., znak: L.p. 16/W/17, w sprawie prowadzonych w resorcie prac nad wypracowaniem koncepcji reorganizacji zaplecza naukowo-badawczego, pragnę serdecznie podziękować za troskę i zainteresowanie sprawami instytutów badawczych działających na rzecz szeroko rozumianego sektora rolno-spożywczego i obszarów wiejskich w Polsce.

Jednocześnie informuję, iż sytuacji systematycznego ograniczania przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego instytutom badawczym środków na prowadzenie działalności statutowej, w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi podjęto działania niezbędne do zapewnienia resortowi rolnictwa nowoczesnie zorganizowanego zaplecza naukowo-badawczego, realizującego zadania o szczególnym znaczeniu dla planowania i realizacji polityki rolnej państwa.

W koncepcji tej planuje się zachowanie zreformowanego resortowego zaplecza naukowego, które przyczyni się do efektywniejszego wykorzystania potencjału badawczego nadzorowanych jednostek, jak również wzrostu konkurencyjności na międzynarodowym rynku badawczym. Zakłada się także, że prowadząc działania restrukturyzacyjne, szczególnie chronione będą zespoły badawcze, które stanowią o sile naukowej jednostki naukowej. Zapewniam, że konieczne przesunięcia pracowników między stanowiskami pracowniczymi czy jednostkami oraz ewentualne redukcje zatrudnienia będą prowadzone z pełnym poszanowaniem prawa pracy.

Ponadto informuję, iż ogólne założenia i kierunki zmian w zapleczu badawczym resortu zostały przedstawione kadrze kierowniczej instytutów badawczych nadzorowanych przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 23 marca 2017 r., które spotkały się ze zrozumieniem.

Zapewniam Pana Przewodniczącego, że po wypracowaniu i wewnętrznym uzgodnieniu projektu reformy jednostek, zaproszę Państwa oraz przedstawicieli nadzorowanych instytutów badawczych na spotkanie, celem jego przedłożenia i wysłuchania opinii. Taki tok postępowania pozwoli na przyjęcie optymalnych rozwiązań organizacyjnych zaplecza naukowego, zapewniającego skuteczną realizację zadań badawczych przez jednostki oraz wspomagającego prowadzenie polityki rolnej jak i rozwoju sektora rolno-żywnościowego.

Z poważaniem

MINISTER Rolnictwa i Rozwoju Wsi
(-) Krzysztof Jurgiel

Projekt ustawy o NIT – po opiniowaniu i konsultacjach

Projekt jw. z datą 13 IV br. przedstawiony do konsultacji okazał się – nomen-omen – wielce zasługujący na taką właśnie datę. Już dawno nie było projektu, który został tak krytycznie oceniony, i to zarówno przez szereg resortów, jak i inne podmioty.

Załączam kilka opinii:

- Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji ma ponownie wątpliwość, czy włączenie do jednej struktury organizacyjnej 35 instytutów o różnych formach organizacji i specyfice badawczej nie będzie powodowało trudności w zarządzaniu tak dużym instytutem, a ponadto obecne instytuty utracą osobowość prawną, co może skutkować utratą dotychczasowych uprawnień certyfikacyjnych i notyfikacyjnych,
- Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi warto zauważyć protest przeciw mechanizmowi karnemu, który ma odbierać IB-om spoza NIT dotacje statutowe, co roku 25%. Krytyka takiego rozwiązania powtarza się w kilku innych opiniach ministerialnych, bo ministrowie nadzorujący swoje IB-y zauważyli, że mogą szybko zostać ich likwidatorami,
- Minister Środowiska sugeruje, że przedstawiony projekt ustawy może w ogóle wymagać powrotu do etapu założeń, zwłaszcza w kontekście celu NIT,
- Minister Zdrowia uważa, że projektowana ustawa w zakresie ograniczenia finansowania instytutów działających w obszarze zdrowia, a nieprowadzących działalności leczniczej, jest niezgodna z polityką zdrowia publicznego, odzwierciedloną w dokumentach strategicznych,
- w opinii Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich napisane jest, że uchwalenie takiej ustawy wiąże się z szeregiem ryzyk po stronie IB-ów, a ponieważ trudno oszacować ewentualne korzyści, nie sposób ocenić dziś, jaki może być ostateczny bilans zmian,
- zdecydowany charakter ma krytyka Komitetu Polityki Naukowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (a więc ministerstwa, gdzie powstał projekt ustawy o NIT): Komitet stoi na stanowisku, że reforma powinna być kompleksowa i ma objąć wszystkie resorty, ponadto Komitet uważa, że pozbawienie instytutów osobowości prawnej pogorszy, a nie usprawni zarządzanie nimi; lepsze byłoby rozwiązanie holdingowe; na koniec Komitet krytykuje skrót NIT (po angielsku i niemiecku - gnida),
- w swojej negatywnej opinii Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego pisze, że projekt ustawy o NIT powinien być wycofany lub radykalnie zmodyfikowany.

Negatywna opinia Rady Głównej Instytutów Badawczych jest nam wszystkim znana, a z innymi opiniami można się zapoznać na stronie Rządowego Centrum Legislacji pod adresem: <http://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12297460> w odpowiednich zakładkach (obecnie są to Uzgodnienia, Konsultacje i Opiniowanie).

Katowice, 31.05.2017 r.

Kazimierz A. SICIŃSKI

***** **

Prace nad nową ustawą o szkolnictwie wyższym

Komunikat ze spotkania KSN NSZZ „Solidarność” z przedstawicielami Klubu Parlamentarnego Prawa i Sprawiedliwości

W piątek 21 kwietnia 2017 r. spotkali się przedstawiciele KSN NSZZ „Solidarność” (przewodniczący Bogusław Dołęga, zastępcy przewodniczącego Maria Sapor i Wojciech Pillich, członkowie Prezydium Marek Kisilowski i Kazimierz A. Siciński oraz były przewodniczący Edward Malec) z przedstawicielami Klubu Parlamentarnego PiS (posłami Włodzimierzem Bernackim i Witoldem Czarneckim oraz senatorem Krystianem Probiezmem). Inicjatywa była uzgodniona z Przewodniczącym KP PiS.

Przewodniczący KSN zwrócił uwagę na poważny mankament wszystkich wersji założeń do ustawy 2.0, a mianowicie zupełny brak regulacji dotyczących pracowników wyższych uczelni. Zwrócił uwagę na zaproponowane i przyjęte przez ministerstwo typy uczelni wyższych: badawcze, akademickie i dydaktyczne, w kontekście propozycji zespołu prof. Kwieka praktycznie zakazującej tym ostatnim prowadzenia badań naukowych. Maria Sapor przypomniała słowa sekretarza stanu Aleksandra Bobko (posiedzenie KENiM 22 lutego 2017 r.), który stwierdził, że język spraw pracowniczych nie jest właściwy w środowisku akademickim. Wiceprzewodniczący Podkomisji stałej do spraw nauki i szkolnictwa wyższego Włodzimierz Bernacki zaproponował złożenie wniosku o zwołanie podkomisji podczas najbliższego posiedzenia Sejmu (10-12 maja); obrady podkomisji miałyby być poświęcone sprawom pracowniczym i odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich. Inicjatywa ta została przyjęta. Mowa też była o negatywnych skutkach obecnie obowiązującego algorytmu rozdziału dotacji dydaktycznej, który jest szczególnie szkodliwy dla akademickich uczelni regionalnych i PWSZ. Marek Kisilowski wskazał na prawdopodobną migrację studentów z niektórych uczelni publicznych do uczelni niepublicznych, te pierwsze bowiem ograniczają limity przyjęć w celu uniknięcia negatywnych skutków podziału dotacji dydaktycznej.

Edward Malec wyraził pogląd, że „największy wpływ na kształt ustawy 2.0 będzie mieć opracowanie konsorcjum szkół prywatnych (Collegium Civitas, Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania oraz SWPS Uniwersytetu Humanistyczno-Społecznego), wśród autorów którego jest prof. Artur Świergiel, koordynator sekcji Nauka i innowacje Narodowej Rady Rozwoju”. W dokumencie tym pojawiają się m.in. hasła:

- równoprawnego dostępu uczelni niepublicznych i publicznych do ministerialnej dotacji dydaktycznej;
- płatnych studiów na niektórych kierunkach.

Byłyby to zmiany kosztowne, „na przykład równouprawnienie uczelni publicznych i niepublicznych wymagałoby 3 mld złotych (wg danych MNiSzW z kwietnia 2013 r.), co pewnie wzrosłoby do 4 mld obecnie”.

Przedstawiciele KSN i KP PiS zwrócili uwagę, że Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego powołał zespół prawników przygotowujący projekt ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, a projekt tzw. zespołu H. Izdebskiego nie będzie stanowił podstawy dalszych prac, gdyż zawiera propozycje, które nie zostaną zaakceptowane przez większość parlamentarną. Poseł Włodzimierz Bernacki podkreślił, że inicjatywy MNiSzW muszą zostać uzgodnione z kierownictwem PiS i na pewno nie będzie zgody na płatne studia oraz równoprawne finansowanie działalności dydaktycznej uczelni publicznych i niepublicznych. Zwrócił on także uwagę na pewne inne negatywne tendencje obecnie obserwowane, np. te związane z procesem konsolidacji, zwłaszcza uczelni publicznych z niepublicznymi (stanowiące niekontrolowany transfer majątku publicznego).

Nawiązując do poruszonych kwestii finansowych i powołując się na informacje z wielu jednostek naukowych, Kazimierz A. Siciński dodał, że obserwujemy regres; tak kiepskiej sytuacji finansowej jak na początku 2017 roku, nie było już od lat. Równocześnie koncepcja uczelni badawczych może, z uwagi na jej koszty, doprowadzić do pogorszenia sytuacji finansowej innych podmiotów w sferze nauki, w tym uczelni.

Kontynuując swoją wypowiedź, Kazimierz A. Siciński wskazał na konieczność jak najlepszego wykorzystania krajowego zaplecza naukowego gospodarki, jakim są instytuty badawcze. Na tym tle przedstawił koncepcję utworzenia Narodowego Instytutu Technologicznego (projekt ustawy został przekazany do konsultacji społecznych) i wskazał na niebezpieczeństwa z tym związane. W szczególności Instytuty Badawcze wchodzące w skład NIT utracą samodzielność (osobowość prawną), co pociągnie za sobą znaczące osłabienie działalności wdrożeniowej IB, zwłaszcza w środowisku mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, a w konsekwencji (biorąc pod uwagę rolę, jaką odgrywają Instytuty Badawcze w kontaktach uczelni wyższych z gospodarką) także uczelni. Kolega K. A. Siciński zwrócił uwagę na brak w ustawie o NIT uregulowań dotyczących pracowników, a także na niebezpieczeństwo likwidacji instytutów, które nie wejdą do NIT i innych planowanych do utworzenia Instytutów-molochów w sektorach rolnictwa i ochrony zdrowia, bądź nie staną się Państwowymi Instytutami Badawczymi, wg nowej definicji (tzw. PIB 2.0).

Wojciech Pillich stwierdził, że powoływanie się (w kontekście NIT) na wzory niemieckie (Instytut Fraunhofera) nie jest w pełni właściwe, również instytuty wchodzące w skład IF zachowują autonomię. Proponowane zmiany mogą stać w sprzeczności z Programem odpowiedzialnego rozwoju przygotowanym przez wicepremiera M. Morawieckiego. Ponadto zwrócił uwagę, że IB planowane do włączenia do NIT podlegały dotychczas Ministerstwu Rozwoju, a NIT ma podlegać MNiSzW, co nie znajduje uzasadnienia merytorycznego. Wprowadzane są gruntowne zmiany w kolejnym sektorze związanym z nauką, ingerujące także w szkolnictwo wyższe, zmieniane jednak przy zastosowaniu innej formuły. Jeżeli nastąpi wcześniejsze przyjęcie ustawy o NIT, może to ograniczyć swobodę konsultacji prawa o szkolnictwie wyższym. Brak jest podstawowych założeń przyjętych dla reformy całego systemu nauki i szkolnictwa wyższego. Realizowane częściowe zmiany mogą skutkować niespójnością systemu i nieuzyskanie zakładanych celów reformy.

Marek Kisilowski zwrócił uwagę, że jednostki włączone do NIT tracą uprawnienia do doktoryzowania i habilitowania, a obecni i przyszli pracownicy będą mieli ograniczoną możliwość rozwoju naukowego, gdyż będą mogli przygotowywać rozprawy doktorskie wyłącznie na wybranej przez władze NIT uczelni. Stracą natomiast możliwość uzyskania habilitacji w trakcie pracy w NIT, gdyż ustawa nie przewiduje możliwości realizowania i finansowania postępowania habilitacyjnego przez NIT.

W trakcie omawiania powyższych problemów aktywny udział w dyskusji brali wszyscy obecni przedstawiciele KSN oraz KP PiS. Słowo końcowe wygłosili przewodniczący KSN B. Dołęga i poseł W. Bernacki.

Dokument został przygotowany w ramach konsultacji wszystkich uczestników reprezentujących stronę związkową

Posiedzenie Komisji ds. Organizacji i Finansowania Nauki KSN

w dniu 13 maja 2017 roku, g. 10.00, PW GG p. 160

Protokół obrad

Posiedzenie otworzył przewodniczący Komisji kol. Tadeusz Kulik. Następnie zaproponował przyjęcie następującego porządku obrad:

1. Otwarcie posiedzenia
2. Przyjęcie porządku obrad
3. Dyskusja na temat przygotowanych przez rząd zmian prawa w obszarze nauki i szkolnictwa wyższego
 - a) Ustawa 2.0
 - b) Finansowanie szkół wyższych
 - c) Działania w obszarze IB (ustawa o NIT itd.)
4. Sformułowanie opinii Komisji w powyższych kwestiach do przedstawienia na posiedzeniu Prezydium KSN w dniu 20.05.2017 r.
5. Sprawy różne
6. Zakończenie obrad

Po przyjęciu porządku obrad Przewodniczący otworzył dyskusję dotyczącą pkt. 3. Jako pierwszy głos zabrał E. Malec prezentując wybrane zapisy projektu założeń do Ustawy 2.0 autorstwa Wyższej Szkoły Psychologii Społecznej. Zwrócił szczególną uwagę na ryzyko zwrócenia uprawnień uczelni publicznych i prywatnych w dostępie do dotacji publicznej, co prowadziłoby do odebrania uczelniom publicznym kwoty ok. 3 mln z ogólnej kwoty 10 mln PLN. Ponadto zauważył, że niesłuszna jest propozycja zastąpienia PKA niezależną od Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego komisją „Narodowej Rady Akredytacji”. Niewłaściwe jest także proponowane w założeniach by uczelnie ubiegały się o kierunki kształcenia w ramach konkursu przeprowadzanego na poziomie władz centralnych.

Kolejnym głosem w dyskusji była wypowiedź J. Sobieszczańskiego. Zaakcentował on konieczność wykrystalizowania opinii KSN w sprawie Ustawy 2.0, w tym zwrócił uwagę na 4 kwestie:

1. Problem samorządności i niezależności uczelni podnoszony w założeniach do Ustawy 2.0, należy zapytać o czyją niezależność konkretnie tu chodzi (?).
2. Niekorzystny dla systemu jest podział na uczelnie badawcze, dydaktyczne i naukowo-dydaktyczne jest to sztuczny zabieg i prowadzić może do nieefektywności alokacyjnej w sensie finansowym.
3. Propozycje modelu kariery akademickiej w projektach Ustawy 2.0 utrwalają jej obecny sztuczny i sztywny charakter, prowadząc do opóźnienia w osiągnięciu kolejnych szczebli.
4. W Ustawie 2.0 powinien znaleźć się artykuł dotyczący wynagradzania w sektorze nauki i szkolnictwa wyższego. Zasadniczo powinno się zmierzać do zmiany mechanizmu odniesienia progów wynagrodzeń z modelu opartego na kwocie bazowej na model oparty na płacy średniej krajowej.

Kolejny głos zabrał J. Srebrny, proponując by KK zajęła stanowisko w sprawie podłączenia tekstu Ustawy 2.0 dyskusji społecznej, ponieważ istnieje ryzyko, że projekt trafi do Sejmu z jej pominięciem. Jak dodał T. Kulik, istnieje świadoma polityka działań Ministerstwa, które mają uniemożliwić prowadzenie tej dyskusji na różnych forach, jak np. podczas Konferencji Doskonałości Naukowej w 2016 r. w Poznaniu.

M. Kisilowski dodał, że Ustawa o NIT została przygotowana przez Ministra J. Gowina samodzielnie i zamierza on wprowadzić jej projekt do Sejmu jako projekt poselski. J. Srebrny zaznaczył, że powinno się uświadomić posłom by nie podpisywali tej ustawy.

A. Bartczak nawiązał do kwestii finansowania systemu szkolnictwa wyższego, proponując, by w uczelniach powstały komisje kryzysowe potrzebne dlatego, że w roku 2020, gdy skończy się strumień dotacji z UE, powstanie luka finansowa. K. A. Siciński dodał, że luka będzie dotkliwa najbardziej w roku 2024 ze względu na cykl finansowania.

T. Kulik zaznaczył, że proponowanie zmian strukturalnych, w tym nowych rozwiązań w ww. systemie wymaga nowej alokacji finansowej, tymczasem dotacje rokrocznie maleją, co będzie prowadziło do skonfliktowania środowiska naukowego w kraju. Pozostali uczestnicy posiedzenia zgodzili się z tą konkluzją.

W toku dyskusji wypowiadano postulaty o przygotowanie propozycji uchwał stanowiska KSN dla Prezydium KSN, które zamieszczono poniżej.

Komisja ds. Organizacji i Finansowania Nauki KSN

przedkłada Prezydium KSN NSZZ „Solidarność” co następuje:

1. KSN NSZZ „Solidarność” powinna stanowczo oprotestowywać wszelkie próby finansowania kształcenia w uczelniach prywatnych z budżetu państwa.

Szacunkowy koszt kształcenia studentów dziennych w uczelniach prywatnych przekroczyłby 3 mld złotych (informacja Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego z kwietnia 2014 roku). Oznaczałoby to, w obecnych realiach budżetowych, zmniejszenie budżetu uczelni publicznych o 20%.

2. Wszelkie nowelizacje ustaw dotyczących szkolnictwa wyższego powinny być połączone ze wzrostem finansowania.

KSN NSZZ „S” protestowała i będzie protestować przeciw poglądom wyrażanym wielokrotnie przez „reformatorów” poprzednich ekip rządowych, a powtarzanym teraz przez konsorcjum uczelni prywatnych (np. Uniwersytet SWPS) w propozycji założeń nowej ustawy, jakoby wzrost finansowania przed reformą był szkodliwy. Nie można poprzez kolejną zmianę tylko zapisów ustawy zreformować systemu szkolnictwa wyższego i nauki, powstrzymując się od wzrostu finansowania.

Ponadto proponowany przez Ministerstwo NiSzw. sposób redystrybucji środków finansowych może doprowadzić do upadku mniejszych uczelni państwowych, co ograniczy dostęp młodzieży zamieszkałej na obszarach oddalonych od centrów aglomeracji miejskich wyposażonych w zaplecze naukowe, do kształcenia na poziomie wyższym.

3. W Ustawie 2.0 powinny pojawić się zapisy dotyczące spraw pracowniczych. Zapisy nowej ustawy powinny jednoznacznie dopuszczać zawarcie PUZP.

KSN NSZZ „S” ma obietnicę kandydata do urzędu Prezydenta RP Andrzeja Dudy, z maja 2015 r., obiecującego powrót poprzedniego zapisu ustawowego.

4. Uczelnie powinny posiadać pełną autonomię w zakresie organizacji studiów, tworzenia kierunków studiów oraz definiowania ich efektów kształcenia. To uczelnie powinny mieć prawo do decydowania o formie studiów na danym kierunku (studia: jednolite magisterskie, I stopnia, II stopnia), przy spełnieniu określonych warunków zgodnych z wytycznymi określonymi w rozporządzeniu MNiSW (min. standardy nauczania dla kierunku, zasady realizacji studiów, inne) na podstawie wniosku PKA.

5. Uczelnie powinny posiadać autonomię w zakresie wyboru systemu organizacji i zarządzania oraz sposobu wyboru rektora i innych organów jednoosobowych przez społeczność akademicką. Gwarancją autonomii jest samodzielny wybór ustroju uczelni i władz oraz stabilne finansowanie w wieloletniej perspektywie.

6. Istnieje konieczność najlepszego wykorzystania krajowego zaplecza naukowego gospodarki, jakim są instytuty badawcze. Koncepcja utworzenia Narodowego Instytutu Technologicznego może okazać się zgubna dla wielu instytutów badawczych. Proponowane zmiany stoją w sprzeczności ze Strategią Odpowiedzialnego Rozwoju, przygotowaną przez wicepremiera M. Morawieckiego.

7. Nie należy tworzyć w sposób administracyjny trzech kategorii uczelni.

Reforma przyniesie niekorzystne skutki, w postaci kumulacji najlepszych pracowników nauki w kilku wybranych polskich miastach. Nastąpi deprecjacja mniejszych uczelni i dalsza społeczno-gospodarczo-kulturowa pauperyzacja środowiska. Ze względu na prowadzoną w Polsce politykę wdrażania modelu polaryzacyjno-dyfuzyjnego w celu równomiernego rozwoju przestrzennego, zmiany proponowane przez Ministerstwo niestety pogłębią polaryzację między regionami i makroregionami, co zróźnicuje szanse na pozytywny start życiowy młodzieży studiującej w obszarach „niższej prędkości”.

8. Obecny artykuł 151 powinien znaleźć się w nowej ustawie, ale zasada 3:2:1 powinna się odnosić do średniej krajowej.

9. Należy zaprotestować przeciw trybowi pracy nad założeniami ustawy o szkolnictwie wyższym. Należy domagać się co najmniej 1 roku na dyskusję publiczną nad projektem ustawy, od czasu ogłoszenia jego oficjalnej wersji. Należy domagać się prawa głosu dla przedstawicieli KSN w oficjalnych dyskusjach programowych nad ustawą o szkolnictwie wyższym i nauce.

10. Należy rozważyć zwołanie Walnego Zebrania Delegatów w październiku 2017.

Zwołanie Walnego Zebrania Delegatów stanowiłoby akcent silnej świadomości i aktywności środowiska nauki i szkolnictwa wyższego w kraju, co jest potrzebne, by za pomocą tego narzędzia skierować dyskusję nad reformą systemu nauki i szkolnictwa wyższego na właściwe tory.

Obecni na posiedzeniu:

1. Andrzej Bartczak	9. Kazimierz A. Siciński
2. Marek Gutowski	10. Janusz Sobieszczański
3. Jacek Jezierski	11. Julian Srebrny
4. Marek Kisilowski	12. Dominik Szczukocki
5. Tadeusz Kulik	13. Zbigniew Zdrojewski
6. Janusz Kuraszkiwicz	14. Beata Zięba
7. Edward Malec	15. Agnieszka Ziomek
8. Krystyna Małachowska	

Opracowanie tekstu protokołu: *Agnieszka Ziomek*.

Opracowanie tekstu uchwał stanowiska KSN dla Prezydium KSN: obecni na posiedzeniu.

STANOWISKO NR 5/2017
WOJEWÓDZKIEJ RADY DIALOGU SPOŁECZNEGO
WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO
z dnia 7 kwietnia 2017 r.
w sprawie prac nad nową ustawą o szkolnictwie wyższym

W związku z prowadzoną dyskusją nad nową ustawą o szkolnictwie wyższym. Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego Województwa lubelskiego oczekuje, iż tworzona ustawa będzie zawierać zapisy dotyczące praw pracowniczych.

Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego Województwa Lubelskiego stoi na stanowisku, iż podstawowe regulacje praw pracowniczych nie mogą być przeniesione na poziom statutów i regulaminów uczelni. Przeniesienie tych zapisów może doprowadzić do dużego zróżnicowania praw pracowniczych w uczelniach, obniżenia prestiżu pracownika szkoły wyższej, zaś uprawnienia pracownicze staną się kartą przetargową i źródłem konfliktów władz z pracownikami uczelni.

Stanowisko zostało zaakceptowane przez wszystkie strony dialogu Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego Województwa Lubelskiego. Podpis w imieniu Rady złożył Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego Województwa Lubelskiego.

Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego
Województwa Lubelskiego
(-) Sławomir Sosnowski

Pan Sławomir SOSNOWSKI
Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego
Województwa Lubelskiego

Szanowny Panie

w nawiązaniu do Pana pisma otrzymanego z Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w sprawie stanowiska Rady Dialogu Społecznego Województwa Lubelskiego z dnia 7 kwietnia 2017 r. nad pracami nad nową ustawą o szkolnictwie wyższym, dziękując za przesłaną opinię, przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Podnoszone przez przedstawicieli strony związkowej postulaty i argumenty traktowane są z najwyższą uwagą. Ministerstwo regularnie uczestniczy w spotkaniach ze związkami zawodowymi. Spotkania z przedstawicielami Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” oraz Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP miały miejsce w dniu 8 listopada 2016 r., 14 grudnia 2016 r. oraz 17 marca 2017 r. i dotyczyły m. in. nowego algorytmu podziału dotacji dla uczelni publicznych oraz prac nad nowymi przepisami dotyczącymi szkolnictwa wyższego. Kolejne spotkanie z przedstawicielami związków zawodowych planowane jest na 9 maja 2017 r. Jego tematem będzie między innymi

uwzględnienie w nowych przepisach praw pracowniczych w nauce i szkolnictwie wyższym

Pana obawy odnośnie przeniesienia podstawowych regulacji praw pracowniczych na poziom statutów i regulaminów uczelni, a co za tym idzie zróżnicowanie praw pracowniczych w uczelniach, są przedwczesne. Obecnie trwające prace nad kształtem nowej ustawy prawo o szkolnictwie wyższym są nadal na płaszczyźnie dyskusji i wymiany poglądów.

W dniu 1 marca 2017 r. odbyła się oficjalna prezentacja wyników prac trzech zespołów eksperckich, na które w ramach projektu „Ustawa 2.0” przygotowały założenia do nowej ustawy o szkolnictwie wyższym. We wrześniu 2017 r. w Krakowie odbędzie się Narodowy Kongres Nauki, na którym zostanie przedstawiona i poddana dyskusji wypracowana, w ramach prowadzonych debat, koncepcja nowych ram ustawowych dla szkolnictwa wyższego w Polsce. Projekt nowej ustawy zostanie następnie objęty procesem formalnego opiniowania m.in. przez Radę Programową NKN i organizacji zawiązków zawodowych zrzeszających pracowników nauki i szkolnictwa wyższego.

Pozwalam sobie zauważyć, że wszelkie kwestie dotyczące szkolnictwa wyższego, w tym również podstawowych regulacji praw pracowniczych w uczelniach, zostaną kompleksowo uregulowane w ramach projektu „Ustawa 2.0” zmierzającego do opracowania nowych przepisów ustawy o szkolnictwie wyższym, a także w ramach Narodowego Kongresu Nauki, na którym każdy może przedstawić nowe pomysły, postulaty zmian. Państwa przedstawiciele będą mile widziani jako uczestnicy NKN. Formularze oraz terminy zgłoszeń dostępne są na stronie www.nkn.gov.pl.

Przedstawiając powyższe, pozwalam sobie zapewnić Pana Przewodniczącego, że wszelkie opinie przedstawiane przez partnerów społecznych są analizowane i brane pod uwagę podczas wypracowywania propozycji nowych rozwiązań prawnych.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Sekretarz Stanu
(-) Aleksander BOBKO

***** **

O pracach Sejmowej Podkomisji ds. nauki i szkolnictwa wyższego

Komunikat z posiedzenia Podkomisji stałej ds. nauki i szkolnictwa wyższego Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży w dniu 11 maja 2017 r.,

Porządek posiedzenia zawierał trzy punkty:

- I. Rozpatrzenie Informacji Ministra NiSzW na temat – Zagraniczni studenci i pracownicy naukowcy w polskich uczelniach.
- II. Informacja KRASP-u dotycząca problemu adaptacji i integrowania studentów zagranicznych w społeczności uczelnianej oraz przypadków przemocy wobec studentów zagranicznych w polskich uczelniach.
- III. Informacja Ministra NiSzW na temat praw pracowniczych i kwestii dyscyplinarnych pracowników nauki i szkolnictwa wyższego.

Przewodniczyli: Przewodniczący Podkomisji poseł Włodzimierz Nykiel (PO) oraz zastępca poseł Włodzimierz Bernacki (PiS).

Stronę ministerialną reprezentował Sekretarz Stanu w MNiSzW Aleksander Bobko.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” była reprezentowana przez zastępców przewodniczącego KSN NSZZ „S” kol. Marię Sapor i Wojciecha Pillicha oraz członków Prezydium kol. Kazimierza A. Sicińskiego i Marka Kisilowskiego, który jednocześnie był też reprezentantem Sekcji Edukacja, młode pokolenie, sport Narodowej Rady Rozwoju przy Prezydencie RP.

Ze strony Rady Szkolnictwa Wyższego ZNP obecni byli kol. Stanisław Różycki i Janusz Szczerba.

Dla przedstawicieli związków zawodowych najważniejszy był punkt III, gdyż w świetle opracowywania założeń do ustawy 2.0 sprawy pracownicze mają się ograniczyć do modelu kariery zawodowej. Na spotkaniu w dniu 21.04. br. przedstawiciele KSN z przedstawicielami Klubu parlamentarnego PiS, poseł prof. W. Bernacki zaproponował złożenie wniosku o zwołanie podkomisji, która byłaby poświęcona sprawom pracowniczym i odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli akademickich. Stąd zainteresowanie związków zawodowych tym punktem.

Przed posiedzeniem komisji otrzymaliśmy pisemną informację dotyczącą wszystkich punktów obrad. Materiał ten został wcześniej przesłany do Komisji Zakładowych oraz Delegatów na WZD KSN.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego Aleksander Bobko nie omawiał wcześniej przesłanego materiału, ale podkreślił, że jest to materiał opisujący stan istniejący. Jego zdaniem w nowej ustawie

nie przewiduje się zmian rewolucyjnych, ale istniejące „przywileje” pracowników uczelni mają być przeniesione do nowej ustawy. Zasygnalizował też potrzebę uproszczenia postępowań dyscyplinarnych.

W dyskusji głos zabrała poseł Ewa Tomaszewska, która powiedziała, że nie chodzi tylko o przywileje, ale o przestrzeganie prawa pracy w uczelniach i obowiązek konsultacji kwestii pracowniczych ze strony społeczną.

Wszyscy przedstawiciele KSN NSZZ „S” zabrali głos w dyskusji.

Na ogół pozytywnie przyjęli zapowiedź min. A. Bobko o przeniesieniu do nowej ustawy dotychczasowych zapisów odnośnie „przywilejów” pracowniczych, ale wyrazili nadzieję, że będą też zapisane obowiązki i prawa pracownicze. Wyrazili obawę, że patrzenie na sprawy pracownicze tylko przez pryzmat przywilejów jest błędem. System całości spraw pracowniczych, w tym przywilejów, ma służyć promocji zawodu i etosu nauczyciela. Podkreślali, że państwo polskie musi budować prestiż zawodu nauczyciela, jeśli chce dbać o dobro publiczne, jakim są publiczne szkoły wyższe i ich podstawowy zasób – pracownicy. Prawo dostosowane do specyfiki pracy uczelni zapewnia ład społeczny, cywilizuje stosunki pracy, chroni godność pracowników. Jednolite, ustandaryzowane przepisy prawne w uczelniach, w szczególności publicznych szkołach wyższych, stanowią podstawowy warunek budowania spójnego systemu szkolnictwa wyższego i gwarantują jakość procesu nauczania, ułatwiają współpracę pomiędzy uczelniami i zmianę miejsca pracy. Zauważalny zamiar ograniczenia praw pracowniczych w nauce i szkolnictwie wyższym może prowadzić do lekceważenia zobowiązań wyborczych, które Prawo i Sprawiedliwość złożyło w wyborach prezydenckich oraz parlamentarnych, a także zobowiązań wynikających z wdrażania Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych.

Podniesiona została również kwestia wysokości wynagrodzeń pracowników publicznych szkół wyższych, cały czas zbyt niskich, aby mówić o prestiżu zawodu nauczyciela akademickiego.

Przedstawiciele KSN zwrócili też uwagę na brak zasadniczych zapisów dotyczących spraw pracowniczych w projekcie ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym (projekt obecnie jest poddawany konsultacjom społecznym). W ustawie o NIT brak jest form partycypacji pracowniczej, praw pracowniczych, jasnej ścieżki kariery zawodowej, a kwestie dotyczące pracowników stanowią zaledwie kilka artykułów niepodejmujących zasadniczych kwestii. W ustawie o NIT pracownicy instytutów badawczych zostali potraktowani w sposób przedmiotowy, a ich prawa nie zostały zagwarantowane. Przedstawiciele KSN podnieśli również kwestię antypracowniczego charakteru wypowiedzi niektórych przedstawicieli gremiów akademickich, w szczególności wyrażanych na konferencjach poprzedzających Narodowy Kongres Nauki.

Przedstawiciele ZNP zwrócili uwagę, iż pomimo powtarzanej wielokrotnie przez przedstawicieli MNiSzW, w szczególności poprzedniej kadencji, informacji o wzroście wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym w latach 2013-2015 o 30%, rzeczywisty ich wzrost był znacząco niższy i często okresowy. Min. A. Bobko potwierdził spostrzeżenia przedstawicieli ZNP.

Minister A. Bobko odnosząc się do naszych uwag powiedział, że zobligowanie rektorów do przestrzegania prawa pracy w uczelniach nie zostanie zapisane w ustawie Prawo o SzW. Podkreślał, że uczelnie nie są „typowymi” zakładami pracy i podtrzymał swoje stwierdzenie, że język spraw pracowniczych nie jest odpowiedni w przestrzeni akademickiej. Odnośnie do ustawy o NIT stwierdził, że projekt próbuje odpowiedzieć na problemy Instytutów Badawczych.

W podsumowaniu tej części dyskusji poseł W. Bernacki stwierdził, że stanowisko związków zawodowych związane jest z obawami o dobre funkcjonowanie systemu szkolnictwa wyższego i ZZ chcą wzmocnić działania MNiSzW w celu wpracowania dobrych zapisów ustawy o szkolnictwie wyższym i o NIT.

Na tym posiedzenie zakończono.

Spisali: Maria Sapor, Wojciech Pillich, Kazimierz A. Siciński, Marek Kisilowski

**Wypowiedź na posiedzeniu Podkomisji stałej do spraw nauki i szkolnictwa wyższego
Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży
nt. informacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na temat praw pracowniczych
i kwestii dyscyplinarnych pracowników nauki i szkolnictwa wyższego
Sejm RP, 11 maja 2017 r.**

Przedstawiony przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego materiał jest obszerny, lecz w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym (Psw), temat praw pracowniczych i kwestii dyscyplinarnych pracowników nauki i szkolnictwa wyższego zajmuje jeszcze więcej treści w 52 artykułach (40 artykułów o sprawach pracowniczych, a 12 artykułów nt. odpowiedzialności dyscyplinarnej). Do obecnego kształtu spraw pracowniczych dochodziliśmy stopniowo od początku transformacji ustrojowej w Polsce. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” przez cały ten czas towarzyszyła różnym ekipom rządowym w stanowieniu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Do niektórych zapisów m.in. dotyczących spraw pracowniczych mamy zastrzeżenia, należałoby je zmienić, ale jest w nich część także naszej pracy.

Zaprezentowane tu prawa pracownicze można oceniać na dwa sposoby: jako korzystne dla rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki w Polsce lub przeciwnie, jako przeszkodę do ich rozwoju.

Najważniejsze – moim zdaniem – jest to, że zapisy działu III obecnej ustawy Psw (Pracownicy uczelni), dostosowane do specyfiki pracy uczelni, zapewniają ład społeczny na uczelniach, cywilizują stosunki pracy. Ich jednolite ujęcie dla uczelni ułatwia współpracę pomiędzy uczelniami, zmianę miejsca pracy. Przepisy te chronią godność pracowników, pozwalają pracownikom bardziej skupiać się na ich właściwych zadaniach. Podobne prawa mają pracownicy Instytutów Badawczych i PAN.

Wyrażane są także poglądy, że prawa pracownicze ograniczają rozwój nauki, krępując władze jednostek w pozbywaniu się „nierobów”, co jednak raczej świadczy o kiepskiej jakości okresowych ocen. Mówimy niekiedy, że prawa pracownicze są przeszkodą w uzyskaniu lepszego miejsca w światowych rankingach uczelni – co jest zresztą wątpliwe jako główny cel uprawiania nauki w naszym kraju. Proponuje się przeniesienie tych praw do statutów jednostek. Może tam trudniej będzie związkom zawodowym uzyskać podobne warunki jak w ustawie, co jest jednoznaczne z negatywną oceną obecnych praw pracowniczych. Przecież gdyby były one właściwe w ocenie decydentów – nic nie stałoby na przeszkodzie, aby prawa te ustalono w ustawie. Są może tematem łatwiejszym do krytyki niż poważne przyczyny niesatysfakcjonującej jakości w nauce i dydaktyce.

Szanowni Państwo! Omawiamy sprawy pracownicze w kontekście dyskutowanej nowej ustawy pn. Ustawa 2.0. Działania wokół niej, budzą największe zaniepokojenie co do przyszłych praw pracowniczych w uczelniach i instytutach. Możliwe, że nasze posiedzenie stanowi uroczyste „pożegnanie z prawami pracowniczymi” w szkolnictwie wyższym i nauce. Okaże się, że odbyło się ono na ukoronowanie okresu, w którym pracownik naukowy miał nie tylko „wartość rynkową”. Możliwe, że większość zdobędą wyznawcy teorii, że „edukacja jest towarem”, a mówią to osoby może szanujące śp. ks. prof. Józefa Tischnera, lecz już nie jego poglądu wyrażonego w książce „Jak żyć?”, że „przed nauką jest człowiek”.

Niekorzystne zmiany zapowiadają:

- brak wymogu ujęcia spraw pracowniczych w konkursie MNiSzW na założenia do projektu Ustawy 2.0,
- wypowiedzi prominentnych przedstawicieli środowiska nauki i szkolnictwa wyższego,
- brak spraw pracowniczych w opracowanym przez MNiSzW projekcie ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym, obecnie publicznie konsultowanym.

KSN dostrzega zamiar ograniczenia praw pracowniczych w nauce i szkolnictwie wyższym. Towarzyszy temu lekceważenie nawet własnych zobowiązań wynikających z przyjęcia do wdrażania Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych, które są bliskie obecnym prawom pracowniczym w nauce i szkolnictwie wyższym.

Już niebawem, głównie od Państwa Postów będzie zależało, czy zamiar cofnięcia praw pracowniczych w ustawie Ustawa 2.0 będzie zrealizowany.

***** *** *****

Szkolenie dla członków Komisji Zakładowych i Społecznych Inspektorów Pracy Kołobrzeg 2017 rok

W dniach od 21 do 23 kwietnia 2017 roku Komisje KSN ds. Płac, ds. Interwencji i Legislacji oraz ds. Warunków Pracy i Spraw Socjalnych zorganizowały w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Kołobrzegu szkolenie dla członków Komisji Zakładowych i Społecznych Inspektorów Pracy z wyższych uczelni i instytutów badawczych. W szkoleniu uczestniczyło 49 osób z całej Polski.

Uczestnicy szkolenia

W pierwszym dniu kol. Krystyna Andrzejewska – przewodnicząca Komisji ds. Płac bardzo obszernie omówiła problemy związane ze stosowaniem ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym w zakresie nawiązania i rozwiązania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi, zasady wynagradzania pracowników oraz problematykę Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Kol. Beata Zięba – przewodnicząca Komisji ds. Interwencji i Legislacji w swoim wystąpieniu skupiła się na orzecznictwie zapadłym na tle stosowania ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym (art.120) oraz poruszyła kwestię stosowania Kodeksu Pracy w uczelniach i instytutach badawczych.

**Wykładowcy: mgr Beata Zięba
i mgr Krystyna Andrzejewska**

Tematyka wystąpień pierwszego dnia szkolenia wzbudziła ogromne zainteresowanie. Uczestnicy szkolenia zadawali wiele pytań i zgłaszali problemy, nad którymi dyskusja przeniosła się na czas po wykładach. Było to ważne forum dyskusyjne nad problematyką zatrudnienia w szkolnictwie wyższym. Środowisko akademickie najwyraźniej odczuwa potrzebę rozmów zwłaszcza na temat stosunków pracy w uczelniach i instytutach badawczych i jest zainteresowane regulacjami, które mogą się pojawić w projektowanej ustawie Prawo o Szkolnictwie Wyższym, a jednocześnie zaniepokojone jest niskimi nakładami na naukę i szkolnictwo wyższe.

Wykładowca dr Mateusz Warchał

Drugi dzień szkolenia poświęcony był mobbingowi i dyskryminacji. Prowadzący zajęcia dr Mateusz Warchał omówił ich aspekty prawne i psychologiczne. Przedstawił specyfikę sektora szkolnictwa wyższego i instytutów badawczych jako źródła nieprzestrzegania równego traktowania w zatrudnieniu. Omówione zostały cechy mobbingu – ocena długotrwałości i uporczywości działań, opinie biegłych, bezzasadne roszczenia z tytułu mobbingu i nadużywanie pojęcia. Bardzo dużą aktywność słuchaczy wywołało przedstawione najnowsze orzecznictwo sądowe, analiza przypadków z zakresu mobbingu i dyskryminacji, polityka antymobbingowa, działalność komisji antymobbingowych, mediacje i polubowne rozwiązywanie sporów. Szkolenie w tym dniu zakończyło się omówieniem obowiązków i uprawnień pracowników, przełożonych oraz pracodawców w zakresie przeciwdziałania mobbingowi i dyskryminacji oraz rolą Społecznych Inspektorów Pracy w monitorowaniu i prewencji mobbingu.

**Dr Mateusz Warchał, Zbigniew Zawitowski, Jacenty Siewierski,
Krystyna Andrzejewska i Beata Zięba**

Tradycyjnie, szkolenie w Kołobrzegu zakończyło się uroczystą kolacją i wręczeniem świadectw uczestnictwa.

*Krystyna Andrzejewska
Beata Zięba
Zbigniew Zawitowski*

O pracach Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Sprawozdanie z XXXII posiedzenia plenarnego RGNiSzW w dniu 11 maja 2017 r.

Obrady pod nieobecność prof. Woźnickiego prowadził prof. Marciniak; był obecny Minister prof. A. Bobko i jak to ostatnio często bywa na posiedzeniach Rady – więcej gości niż członków. Zamiast referatu wprowadzającego tym razem zaprezentowano projekty raportów opracowanych przez zespoły Rady:

1. „Analiza wybranych elementów założeń do Ustawy 2.0” – przedstawiał prof. E. Jezierski,
2. „Konsolidacja w sektorze szkolnictwa wyższego” – przedstawił prof. J. Szambelańczyk.

Prof. Jezierski rozpoczął swoje wystąpienie od wręcz anegdotycznej wyliczanki, podając, ile stron liczyły kolejne ustawy dotyczące SzW; 1925 – 15, 1982 – 22, 1990 – 22, 2005 – 65, a w 2011 – 113 (była już 25 razy nowelizowana). Po tym wstępie przedstawił skrótowo rekomendacje dla Rady dotyczące opinii na temat proponowanych kierunków zmian w ustawie:

- 1) Trzy typy uczelni – pozytywna ocena,
- 2) Uczelnie „flagowe” – zdecydowanie zły pomysł,
- 3) Również nieprzychylnie się odniósł do pomysłu „milion za milion”,
- 4) Natomiast chwalił system grantowy pod warunkiem dalszego jego doskonalenia,
- 5) Skrytykował pomysł mianowania Dziekana przez Rektora,
- 6) Ale dopuszczał otwarty konkurs na stanowisko Rektora (minimalny wymóg: formalny stopień doktora).
- 7) Utrzymanie habilitacji i podniesienie poziomu doktoratu i magisterium.
- 8) Studia uniwersyteckie powinny się odbywać na kierunkach regulowanych i nieregulowanych przy zdecydowanie obniżonej liczbie kierunków, nowe kierunki studiów powinny móc powoływać tylko uczelnie z uprawnieniami habilitacyjnymi.
- 9) Podniesienie wymogów kadrowych dla prowadzonych przez uczelnie kierunków studiów.
- 10) Zamiast trzystopniowego dwustopniowy podział na dyscypliny naukowe.
- 11) Mobilność kadry należy wspierać, ale nie można tego zapisywać w ustawie, jako wymogu przy zatrudnianiu pracowników.
- 12) Wolność tworzenia nowych jednostek powinna być ograniczona.
- 13) Reprezentacja studentów w organach statutowych uczelni powinna być ograniczona.
- 14) Jednocześnie zwrócił uwagę, że sprawy socjalne studentów są we wszystkich trzech projektach pominięte.

Prof. J. Szambelańczyk przedstawił bardzo skrótowo opracowanie, jakie kierowany przez niego zespół przygotował (70 stron tekstu i tyleż wykresów – ma być dostępne), a wszystko sprowadza się do stwierdzenia:

– czynnik ekonomiczny nie może być jedynym kryterium przy konsolidacji, oraz – lepiej się konsolidować samemu w wyniku porozumienia, niż czekać jak cię zmuszą do konsolidacji ustawowo.

Dyskusja była dość niemrawa i na poziomie znacznej abstrakcyjności; wszyscy podkreślali, że diabeł tkwi w szczegółach, które są póki co nieznanne. Ja podkreśliłem całkowite pominięcie spraw pracowniczych. Ożywienie wnieśli studenci zgłaszając swój protest, do jakiegokolwiek próby ograniczenia liczby ich przedstawicieli w ciałach kolegialnych.

Po przerwie z istotnych rzeczy Rada pozytywnie zaopiniowała plan działalności NCBR na 2017 r. oraz zdecydowanie negatywnie wypowiedziała się o Rządowym projekcie ustawy o Narodowym Instytucie Technologicznym.

Andrzej Bartczak

Opracowania nadesłane

**Wypowiedź w dyskusji w ramach panelu
„Kryteria i metody różnicowania uczelni”
Konferencji Programowej Narodowego Kongresu Nauki
„Zróżnicowanie modeli uczelni i instytucji badawczych – kierunek i instrumenty zmian”
Gdańsk, 27 kwietnia 2017 r.**

Na konferencjach Narodowego Kongresu Nauki – rozpatrującego w różnych aspektach jakość nauczania i badań – brak jest odniesień do dwóch ważnych składników wpływających na jakość absolwentów uczelni. Pominęto rolę, jaką odgrywają:

- kandydaci na studia oraz
- pracownicy uczelni.

Od przygotowania maturzystów do studiów zależy poziom studentów i tym samym absolwentów uczelni, w tym kandydatów na naukowców. W takim kontekście warto byłoby odnieść się do wprowadzanej reformy oświaty. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” była przeciwna wprowadzaniu gimnazjów i programów, których skutki odczuwamy jako obniżenie poziomu kandydatów na studia.

Od warunków, w jakich pracują nauczyciele akademicy, zależy poziom nauczania. Sprawy pracownicze są lekceważone i pominęte w założeniach przygotowywanej ustawy pn. Ustawa 2.0. W dniu wczorajszym – na obecnej konferencji – były one deprecjonowane.

Stwierdzenie prof. Katarzyny Chałasińskiej-Macukow, że naukowcy nie są pracownikami, stawia pytanie kim oni są na Uniwersytecie Warszawskim? Jeżeli nie są pracownikami naukowymi, może to spowodować na przykład odebranie UW logo HR Excellence Research, które uzyskał w ubiegłym roku, a starał się o nie przez dwa lata. Przecież każdy z nauczycieli akademickich UW musi znać oraz odpowiednio stosować Kartę Naukowca i Kodeks postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych.

Z kolei stwierdzenie rektora prof. Jana Szmidta, że na Politechnice Warszawskiej nie pracuje 20-30% pracowników, jest obraźliwe. Krajowa Sekcja Nauki nie popiera nieróbstwa i może poprosić Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność” o wyjaśnienie, czy wśród jej członków nie ma takich osób. Czy to są pracownicy naukowcy, czy administracji? Powiedzenie, że prawo przeszkadza rektorowi w zwolnieniu tych osób – gdy jest inaczej – może być sygnałem zamiaru zmiany prawa, o którym nie wiemy. Wypowiedź Pana Rektora będącego członkiem wielu ważnych gremiów, należy traktować poważnie, współgra bowiem z innymi głosami.

Na XII posiedzeniu plenarnym Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, 12. marca 2015 roku mówiono, że „nie stać nas na utrzymywanie wszystkich publicznych szkół wyższych i należy stworzyć system bankructwa słabych szkół. Nie stać nas też na bezpłatne szkolnictwo wyższe, a jeżeli Konstytucja RP na to nie pozwala to należy ją zmienić”. Takie poglądy nie są nowe. Na Seminarium Zadania polskich szkół wyższych w realizacji nowej Strategii Lizbońskiej, w 2005 roku m.in. mówiono, że „Potrzebny jest powszechny system odpłatności za studia, tego się nie da zrobić bez zmiany Konstytucji, ...”.

Należy zapytać, jakie zmiany prawa, o których nie wiemy, mają jeszcze nastąpić? Czy pożądaną jakość kształcenia i badań osiągniemy już przy obecnie dyskutowanej ustawie, czy też dopiero po zmianach prawa, o których się obecnie nie mówi? Wypada mieć na uwadze, że nie jesteśmy na końcu zmian. Kiedy uzyskamy odpowiednią jakość, Ustawą 2.0, czy dopiero po zmianie konstytucji?

W odpowiedzi prowadzący panel prof. Łukasz Szumowski – podsekretarz stanu w MNiSzW – stwierdził, że nie są mu znane inne projekty zmian prawa i Ministerstwo ich nie planuje.

Wojciech Pillich

WYBRANE WYDARZENIA

Kwiecień 2017

17 kwietnia. Drugi dzień Świąt Wielkanocnych.

Prezydent Turcji Recep Tayyip Erdogan wygrał referendum w sprawie zmiany konstytucji. Uzyskał nieco ponad 51% głosów. Dopuszczono składanie głosów na kartach niestemplowanych. Europa ma zastrzeżenia do przejrzystości głosowania. Taki wynik głosowania oznacza zmianę ustrojową w Turcji. Erdogan będzie miał władzę sultana.

18 kwietnia. Za oknami trochę śniegu. Premier Wielkiej Brytanii wystąpiła z wnioskiem o wcześniejsze wybory parlamentarne. Rząd negocjujący warunki wyjścia z UE powinien mieć silny mandat wyborczy. Jutro głosowanie wniosku w Izbie Gmin. Wybory parlamentarne odbyłyby się 8 czerwca.

19 kwietnia. Na Dworzec Centralny w Warszawie pociągiem Pendolino przyjechał z Sopotu Donald Tusk. Ma być przesłuchany w charakterze świadka w sprawie nawiązania w 2010 roku współpracy kontrwywiadu wojskowego z rosyjską federalną służbą FSB. Spontanicznie został przywitany przez swoich zwolenników. Spontanicznie witały go znane osobistości z PO i KOD: E. Kopacz, St. Niesiołowski, M. Szczerba i wielu innych. Zjawili się także przeciwnicy D. Tuska.

W Wielkiej Brytanii Izba Gmin poparła wniosek o wcześniejsze wybory.

20 kwietnia. Zamach na Polu Elizejskim w Paryżu. Zamachowiec ostrzelał policjantów. Zginął policjant i zamachowiec. Dwie osoby są ranne.

21 kwietnia. Zmarła rzeźbiarka Magdalena Abakanowicz. Jej duże figuralne rzeźby z materiałów tekstylnych są znane na całym świecie.

22 kwietnia. Zmarł znany i lubiany aktor teatralny i filmowy Witold Pyrkosz. Pamiętamy jego role w serialach telewizyjnych i w wielu filmach, na przykład w roli Duńczyka w filmie *Vabank*.

23 kwietnia. Kanclerz Niemiec Angela Merkel i premier Polski Beata Szydło otworzyły międzynarodowe targi przemysłowe w Hanowerze. Polska jest tegorocznym krajem partnerskim targów.

Andrzej Duda złożył wizytę w Meksyku. Celem wizyty jest rozwój współpracy gospodarczej.

27 kwietnia. W Gdańsku zakończyła się dwudniowa Konferencja Programowa Narodowego Kongresu Nauki. Poświęcona była omówieniu modeli uczelni i instytucji badawczych – kierunkowi i instrumentom zmian. W szczególności rozważano, czy należy zróżnicować typy uczelni i jak należy wyodrębnić grupę uczelni wiodących. Zastanawiano się, ile elitarnych uczelni powinno istnieć w Polsce. Omawiano także pożądany kształt szkolnictwa zawodowego i Polskiej Akademii Nauk.

28 kwietnia. Papież Franciszek złożył wizytę w Egipcie.

30 kwietnia. Emanuel Macron na swoim spotkaniu wyborczym zapowiedział, że wystąpi o sankcje wobec Polski z powodu przenoszenia firm z Francji do Polski.

Byli pracownicy organów bezpieczeństwa PRL protestowali w Warszawie przeciwko obniżeniu ich emerytury do wartości średniej emerytury.

Maj 2017

3 maja. Prezydent RP Andrzej Duda zaproponował zorganizowanie w przyszłym roku referendum w sprawie zmian w Konstytucji RP. Platforma i Nowoczesna bronią obecnej konstytucji i występują przeciwko referendum.

7 maja. Wizyta Prezydenta RP w Etiopii. Cel wizyty – zacieśnienie współpracy gospodarczej i próba przekonania krajów afrykańskich do poparcia kandydatury Polski do Rady Bezpieczeństwa. (W Etiopii jest filia firmy Ursus.)

10 maja. Grzegorz Schetyna ogłosił, że nie będzie popierać przyjmowania nielegalnych emigrantów, że nie będzie podwyższać wieku emerytalnego, że utrzyma program 500+. Natomiast zlikwiduje IPN i CBA.

11 maja. Rocznicą – w 1944 roku w dniu 11 maja polskie oddziały rozpoczęły szturm Monte Casino.

14 maja. Agencja Mody`s podniosła perspektywę ratingu Polski z „neutralnej” do „stabilnej”.

Drugi dzień wizyty delegacji rządowej w Chinach. Rozmowy dotyczą rozszerzenia współpracy gospodarczej i kulturalnej. (Polska zajmuje znaczące miejsce na trasie „Jedwabnego Szlaku“.)

Rocznica – 40 lat temu zamordowano studenta UJ Stanisława Pyjasa.

20 maja. Prezydent Stanów Zjednoczonych Donald Trump składa wizytę w Arabii Saudyjskiej. (Arabia Saudyjska to największy producent ropy naftowej, a władcy tego państwa należą do najważniejszych graczy politycznych w świecie arabskim.) Rijad to pierwszy etap w podróży D. Trumpa. Będzie tu także gościem szczytu sześciu państw arabskich. Przewidziane jest podpisanie porozumienia o współpracy gospodarczej, dostawach broni i o zwalczaniu terroryzmu. Dalsza trasa to Izrael, Rzym, Bruksela.

Kongres Prawników Polskich w Katowicach. Większość uczestników kongresu demonstrowała niezadowolenie z powodu planowanej przez Ministra Zbigniewa Ziobro reformy sądownictwa. Wystąpienie przedstawiciela prezydenta RP było kwitowane buczeniem, a w czasie wystąpienia wiceministra sprawiedliwości ponad połowa uczestników wyszła z Sali obrad. Jeden z mówców wygłosił pogląd, że „w demokratycznym państwie prawnym suwerenem nie są wyborcy, lecz wartości znajdujące się w prawie”. Bez szerszego wyjaśnienia niuansów języka prawniczego takie słowa mogą być odbierane jako pogląd, że suwerenem nie jest naród, lecz prawnicy interpretujący prawo.

„Gazeta Wyborcza” przyznała nagrodę Człowieka Roku Fransowi Timmermansowi, politykowi holenderskiemu pierwszemu wiceprzewodniczącemu Komisji Europejskiej. F. Timmermans wielokrotnie opowiadał się za sankcjami wobec Polski. Trzeba pamiętać, że przyczynił się do upamiętnienia zasług polskich oddziałów walczących z wojskami niemieckimi na terenie Holandii. Wskutek błędnego rozpoznania wywiadu angielskiego polska dywizja desantowa dowodzona przez gen. Sosabowskiego została zrzucona na teren obsadzony przez znaczne siły niemieckie, w tym przez wojska pancerne.

W Warszawie odbyło się posiedzenie Prezydium KSN (s. 7).

23 maja. Kolejne gwiazdy i gwiazdki rezygnują z występów w Opolu na Festiwalu Piosenki Polskiej. W programie festiwalu był zaplanowany koncert honorujący pięćdziesiątą rocznicę występowania na scenie Maryli Rodowicz. Maryla Rodowicz także rezygnuje, podając jako powód śmierć swojej matki oraz zamieszanie wokół festiwalu.

Prezydent Opola odmawia wstępu TVP na teren festiwalu, a następnie w trybie natychmiastowym zrywa umowę na organizację Festiwalu.

Zmarł Zbigniew Wodecki, wybitny piosenkarz estradowy, skrzypek i trębacz. W latach 60. był związany ze słynnym kabaretem Piwnica pod Baranami oraz z zespołem Anawa. Występował na wielu festiwalach krajowych i zagranicznych. Pamiętamy jego przeboje artystyczne: „Chałupy Welcome to”, „Lubię wracać tam, gdzie byłem”, „Z Tobą chcę oglądać świat”, „Zacznij od Bacha”, „Izolda” i wiele innych. Pamiętamy także jego wykonanie piosenki tytułowej filmu dla dzieci „Pszczółka Maja”.

Zbigniew Wodecki
Fot. J.Kruk. Wikipedia

24 maja. W Manchesterze miał miejsce groźny wybuch po zakończeniu koncertu amerykańskiej piosenkarki. Zginęło 29 osób. Kilkadziesiąt osób zostało rannych. Zginęło małżeństwo z Polski. Przybyli tam, by odebrać córki wychodzące z koncertu. Do zamachu przyznało się „państwo islamskie”.

Prezes TVP Kurski po decyzji prezydenta Opola postanowił, że festiwal się odbędzie, ale w innym mieście.

Polska znalazła się w pierwszej piątce krajów europejskich najatrakcyjniejszych dla inwestorów zagranicznych. Sejm odrzucił wniosek o odwołanie ministra Antoniego Macierewicza. Wniosek złożyła Platforma Obywatelska, motywując go znaczącym obniżeniem zdolności obronnych naszego kraju, spowodowanych destrukcyjnym działaniem ministra obrony narodowej. Premier Rządu, Beata Szydło w obszernym wystąpieniu broniła swojego ministra. Między innymi powiedziała „Szkalujecie człowieka, który teraz musi naprawiać wasze żenujące błędy i zaniedbania w armii”. Odniosła się także do polityki emigracyjnej UE. Powiedziała: „Mam odwagę powiedzieć, mam odwagę zadać elitom politycznym w Europie pytanie: Dokąd zmierzacie? Dokąd zmierzasz, Europo? Powstań z kolan i obudź się z letargu, bo w przeciwnym razie codziennie będziesz opłakiwała swoje dzieci”, a także „Trzeba powiedzieć jasno i wprost: to jest właśnie zamach na Europę, na naszą kulturę, na naszą tradycję”.

26 maja. W dniach 25 i 26 maja w Łodzi obradowała ósma konferencja programową Narodowego Kongresu Nauki. Tematem wiodącym było finansowanie uczelni. Dyskutowano nad określeniem parametrów pozwalających trafnie ocenić i nagrodzić wyższym finansowaniem osiągnięcia w każdym z trzech rodzajów uczelni: badawczej, badawczo-dydaktycznej i dydaktycznej. W szczególności rozważano, jakie mogą być proporcje między

finansowaniem grantowym i finansowaniem statutowym, czy finansować uczelnie na podstawie algorytmu czy poprzez zamawiane kontrakty, w jakim stopniu finansować uczelnie niepubliczne.

27 maja. W nowej kwaterze głównej w Brukseli odbył się szczyt NATO. Sojusz NATO dołączył do koalicji walczącej z „państwem islamskim”. Zostało potwierdzone wzmocnienie flanki wschodniej Sojuszu i przedłużono stacjonowanie wojsk NATO na tym terenie. Donald Trump apelował by wszystkie kraje członkowskie wywiązywały się ze składek na funkcjonowanie sojuszu i z przeznaczania 2% PKB na wydatki zbrojeniowe. Ze strony Polski w obradach uczestniczył prezydent RP A. Duda i minister obrony A. Macierewicz.

Zmarł Zbigniew Brzeziński, wybitny polityk Stanów Zjednoczonych i wielki orędownik spraw Polski. W czasie prezydentury Jimmy'ego Cartera był głównym doradcą do spraw bezpieczeństwa narodowego. Między innymi wpływał na politykę Stanów Zjednoczonych wobec Związku Radzieckiego i Polski. W 1995 r. został odznaczony Orderem Orła Białego.

Kolejny zamach na Koptów w Egipcie. Zostały zaatakowane autobusy wiozące Koptów do świątyni. Zginęło około 30 osób.

Zbigniew Brzeziński
Fot. Wikipedia

28 maja. Szczyt G7 na Sycylii, w miejscowości Taormina. Zarysowała się różnica zdań pomiędzy przedstawicielami państw wchodzących do grupy G7 w sprawie polityki klimatycznej i swobodnej wymiany handlowej. Nie wiadomo czy Stany Zjednoczone pozostaną sygnatariuszami porozumienia klimatycznego zawartego dwa lata temu w Paryżu. Jednym z ważniejszych tematów był terroryzm i problemy spowodowane masowym napływem emigrantów. Zaznaczono, że przyjmowanie emigrantów przez poszczególne kraje powinno być uzależnione od ich oceny bezpieczeństwa wewnętrznego. Ponownie potępiono nielegalną aneksję Krymu. Dokument końcowy szczytu G7 był znacznie krótszy od przyjętego poprzednio.

31 maja. Ewa Kopacz została przesłuchana jako świadek w sprawie ekshumacji ofiar katastrofy w Smoleńsku. Oświadczyła, że decyzja o ekshumacji była w kompetencjach prokuratora.

Sąd Najwyższy uznał, że ułaskawienie Mariusza Kamińskiego przez Prezydenta RP Andrzeja Dudę jest niezgodne z Konstytucją RP. (Sędzia Łączewski skazał Mariusza Kamińskiego, Koordynatora Służb Specjalnych, na trzy lata pozbawienia wolności. Wyrok nie był prawomocny.)

W gdańskim sądzie zaginęły dyski przejęte w czasie dochodzenia przeciwko Amber Gold.

Prezydent RP Andrzej Duda zakończył wizytę w Gruzji.

Czerwiec 2017

1 czerwca. Odnalazły się – uznane za zaginione – dyski zdanymi w sprawie Amber Gold. Znalaziono je dziś w kasie pancерnej kierownika sekretariatu jednego z wydziałów karnych – poinformował rzecznik prasowy Sądu Okręgowego w Gdańsku.

2 czerwca. Polska będzie przez 2 lata niestałym członkiem Rady Bezpieczeństwa.

George Soros wzywa Unię europejską do ukarania Polski i Węgier obcięciem funduszy europejskich w związku z polityką emigracyjną prowadzoną przez te państwa.

3 czerwca. W Toruniu odbyło się posiedzenie Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” (str. 3)

4 czerwca. W Londynie, na London Bridge, zamachowcy rozjeżdżali ludzi samochodem dostawczym, a następnie wysiedli z samochodu i nożami atakowali przechodniów. Zginęło 7 osób. Około 50 zostało rannych. Zamachowcami byli: 27-letni Pakistańczyk posiadający obywatelstwo brytyjskie oraz 30-latek o marokańsko-libijskich korzeniach, od lat mieszkający w Irlandii. Informacje o trzecim zamachowcu nie są jeszcze ujawnione.

6 czerwca. W Paryżu, w okolicach Katedry Notre Damme napastnik zaatakował młotkiem policjanta. Zamachowcem był mieszkaniec Szwecji pochodzenia algierskiego. Był dziennikarzem. W 2009 roku otrzymał dziennikarską nagrodę Komisji Europejskiej za reportaż o sytuacji osób ubiegających się o azyl w Szwecji.

7 czerwca. Statek z amerykańskim skroplonym gazem jest już w Świnoujściu. To pierwsza taka dostawa do Polski. Rozwija się dochodzenie w sprawie afery w Sądzie Apelacyjnym w Krakowie. Pracownicy tego sądu i biznesmen, poprzez fikcyjne zlecenia spowodowali straty skarbu państwa na około 35 milionów złotych. Grupą przestępczą

kierował dyrektor sądu. Ostatnio został zaaresztowany były prezes tego sądu. Posądzony jest o przyjęcie korzyści majątkowej ponad 370 tys. zł.

Klinika „Budzik” dla dorosłych w Olsztynie. Po 4 miesiącach wybudzono ze śpiączki 49-letniego mężczyznę.

9 czerwca. Premier Wielkiej Brytanii Teresa May przeliczyła się. Konserwatyści nie uzyskali w wyborach parlamentarnych wystarczającego poparcia do samodzielnego uformowania rządu.

10 czerwca. Od kilku dni w programach telewizyjnych i w prasie publikowane są kolejne nagrania rozmów polityków w restauracji „Sowa & Przyjaciele”.

W Kopenhadze premierzy Danii i Polski podpisali memorandum w sprawie budowy gazociągu Baltic Pipe.

11 czerwca. W wielu polskich miastach odbyły się marsze w obronie życia i rodziny.

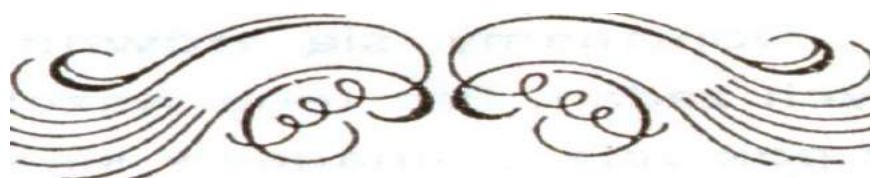
13 czerwca. Wobec Polski, Czech i Węgier uruchomiona zostanie procedura grożąca ukaraniem tych państw za naruszenie zobowiązań wynikających z członkostwa w Unii Europejskiej. Chodzi o odmowę przyjmowania ustalonych przez Komisję Europejską kwot emigrantów. Państwa te mają miesiąc na odniesienie się do tej decyzji.

14 czerwca. W nocy wybuchł pożar 26-piętrowego wieżowca w Londynie. Płonął jak jedna wielka pochodnia. Przepuszczalnie był obłożony łatwopalnymi płytami z tworzywa sztucznego. Początkowo sądzono, że zginęło 17 osób; po kilku dniach doliczono się 80 ofiar.

15 czerwca. Ulicami polskich miast, miasteczek i wiosek maszerowały procesje Bożego Ciała.

Przeгляд wydarzeń sporządzili:
Elżbieta Smorczevska, Janusz Sobieszczański

Dobrych wakacji życzy Redakcja "Wiadomości KSN"

„Wiadomości KSN” Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Redaguje zespół: Wojciech Pillich, Janusz Sobieszczański, Krzysztof Weiss.

Redaktor naczelny: Janusz Sobieszczański,

opracowanie językowe: Jerzy Jackl, opracowanie techniczne: Elżbieta Smorczevska.

Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”, ul. Waryńskiego 12, 00-631 WARSZAWA

Nr konta: Sekretariat Nauki i Oświaty, KSN NSZZ „Solidarność”

1020 1068 0000 1102 0000 2733

tel/fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 234 98 78, kom. 0 603 123 438

e-mail: KSN@interia.pl ; krajowasekcjanauki@gmail.com ; <http://www.solidarnosc.org.pl/ksn> ;

„Wiadomości KSN” są dostępne na stronie internetowej KSN On line pod adresem: <http://www.solidarnosc.org.pl/ksn>